

SEPTEMBER
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

Registered by Australia Post — Publication No. VAR 0663

PREGLEDUJEM stare letnike *Misli*. V enem sem zasledil tale klic takratnega urednika in upravnika, pokojnega o. Bernarda: Tri četrt leta je že za nami, pa še več kot četrtnina naročnikov ni poravnala naročnine! Zganite se! . . .

Kako se "zgodovina" ponavljal Danes ni nič boljše, že ne še malo slabše. Ljudje radi bero, pozabijo pa na svojo obveznost do lista.

Začetek vsakega letnika je z naročnino na konju. Potem pa pošiljke pojenjavajo in objava darov za sklad se v *Mislih* (robnik pod naslovom: Naše nabirke) krajša in in krajša. V tolažbo je, da od časa do časa pade kak večji cvorec – hvaležen sem izrednim dobrotnikom, ki jim je pri srcu življenje lista. Na splošno pa je proti koncu leta z naročnino vedno slabše in slabše. . .

Ko bi vsi poravnali naročnino v začetku leta, kar bi bilo pravično, bi ta zastoj zadnjih mesecev ne bil problem. A ko listam po knjigi naročnikov in vidim škrbine neplačanega zadnjega leta ali celo več let, bi tem pozabljevcem le rad kaj "lepega" povedal.

Življenje *Misli* zavisi od naročnine in darov, brez katerih bi morala biti naročnina previsoka in bi jo marsikdo ne zmoget. Zato: vsaj naročnina naj bi bila povprečnemu bralcu dolžnost, ki je ne sme pozabiti ali odlagati v nedogled.

– Urednik in upravnik

Slika na platnicah: Dom v Vratih pod očakom Triglavom, imenovan po triglavskem župniku Aljažu.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America. – Cena I. dela 8.– dol., drugega 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III.del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.– dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj samo 10.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I.del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

Pismo pred obiskom

Dragi slovenski rojaki!

Na željo Vaših skrbnih dušnih pastirjev bom letos nekaj tednov v oktobru in novembru preživel med Vami.

Pred svojim obiskom bi Vas rad vse toplo pozdravil: Vas, ki ste se rodili tu v stari domovini in vsaj nekatere poznam, pa tudi vse, ki Vam je Avstralija edina poznana domovina, ker ste se tam rodili.

Združuje nas isti materni jezik, povezuje nas slovenska beseda in pesem. Po večini nas povezuje tudi "ena vera, en krst, en Bog in Oče vseh". Zato smo si blizu, čeprav nas ločujejo tisoči in tisoči kilometrov.

Rad bi Vas ne samo pozdravil, ampak tudi obiskal kot škof in poslanec Cerkve na Slovenskem, kot dušni pastir in prijatelj. Rad bi ostal pri Vas toliko časa, da se vsaj z večino srečam in pogovarjam.

Moj obisk ima versko-pastoralni značaj. Želim priti k Vam s toplino slovenske besede, obenem pa z veselim oznanilom odrešenja za utrditev in ohranitev Vaše vere. Čeprav je Avstralija v primerjavi s Slovenijo neizmerno večja in je Slovenec v primerjavi z drugimi prebivalci le majhno število, se mi vseeno zdi, da ne prihajam v tujo deželo. Saj ste Slovenci posejani prek celega kontinenta, kakor da je Bog hotel Slovence kot dobro seme posejati po širnem svetu. Naj bi to seme slovenske krvi in slovenske domače vernosti lepo raslo tudi v prihodnje! Zato prihajam med Vas, da bi naša srečanja to rast še pospešila. Čeprav bodo tedni, ki jih želim preživeti med Vami, hitro minili, upam, da po našem skupnem prizadevanju in sodelovanju ne bodo minili brez koristi in brez sadov.

Želim se srečati z Vami, bratje duhovniki in pastoralni sodelavci, da se Vam v imenu Cerkve zahvalim za tolikšne Vaše napore in uspehe Vašega delovanja med Slovenci. Nekateri ste še sredi svojih mladostnih moči, drugi pa imate za seboj že desetletja pravega garanja v Gospodovem vinogradu. Naj Vam Gospod tudi v prihodnje daje obilo moči, zdravja in milosti!

Rad bi se srečal z odraslimi in starejšimi, v katerih še gori spomin na slovensko domovino.

Rad bi se srečal s slovenskimi družinami. Mnogi ste zrasli v drugačnem okolju, pa se vendar čutite Slovence in kristjane. Vaši otroci že doživljajo drugačen svet. Vem pa, da bi radi svojim otrokom ohranili vero, slovensko besedo in poštenje.

božje
misli
in
človeške

LETNIK

34

ŠT. 9

SEPTEMBER

1985

VSEBINA:

- Pismo pred obiskom . . .
– škof Jožef Kvas – stran 225
In še eno pismo . . . – P. prov.
Miha Vovk OFM – stran 226
25 let je za nami . . . – Srebrni
jubilej Baragovega doma v Kew
– P. Bazilij – stran 228
Naši ostareli bratje
– Avgust Horvat – stran 232
P. Filip Feryan, O.F.M. – umrl
– stran 233
Izpod sydneyjskih stolpov
– P. Valerijan – stran 234
Prvi del sporeda naših gostov
– stran 235
Izpod Triglava – stran 236
Slovenska pesem iz roda v rod
Mladinski koncert 1985
– P. Ciril – stran 238
Adelajdski odmevi
– P. Janez – stran 243
Ob državnem budžetu 1985/86
– Tomaž Možina, M. Ec.
– stran 244
Pesem dveh src – roman
– Florence L. Barklay
– stran 246
Naše nabirke – stran 246
Molitev m. Terezije – stran 247
Loški zvon – pesem
– Ivan Kobal – stran 248
Zgodba o beraču – stran 248
P. Bazilij tipka . . . – stran 249
Z vseh vetrov – stran 251
Križem avstralske Slovenije
– stran 253
Dajmo si duška: smeh je zastoj
– pravijo doma – stran 256

Vaša naloga ni lahka. Skupaj bomo iskali rešitve v vrednotah in sredstvih, ki nam jih daje vera.

Rad bi se srečal z Vami, slovenski otroci in slovenska mladina. Morda bo meni in Vam moral včasih priti na pomoč tolmač, da se bomo sploh razumeli. A tudi v Vas še bije slovensko srce in ste otroci vernih slovenskih staršev.

Še in še bi rad našteval in vse že vnaprej toplo pozdravil.

Bratje in sestre, pričakujmo drug drugega z odprtim srcem, s slovensko toplino in krščansko ljubeznijo!

Prihajam k Vam v Gospodovem imenu. Rad bi Vam prinesel obilje Kristusovega miru. Oznanilo, ki Vam ga prinašam, ni moja, ampak božja beseda. Molimo drug za drugega, da bi ta beseda bila kakor seme, mi vsi pa kakor dobro pripravljena zemlja za sprejem božjega semena.

Bratje in sestre, dragi Slovenci, sprejmite topel pozdrav in škofovski blagoslov!

Ljubljana, dne 15. avgusta 1985

+ Jožef Kvas
Jožef Kvas
ljubljski pomožni škof

In še eno pismo

*Spoštovani bratje in sestre
– slovenski rojaki !*

Dovolite mi, da Vas pozdravim po zgledu našega svetega očeta Frančiška: V imenu Gospoda Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen. – Vsem Slovencem, ki prebivajo v Avstraliji, mladim in starejšim, izkazuje brat Mihael Vovk, provincial slovenske frančiškanske province svetega Križa v Ljubljani, spoštovanje, resnični mir iz nebes in iskreno ljubezen v Gospodu.

Na željo naših bratov Bazilija, Valerijana, Janeza in Cirila, pa tudi po naročilu našega frančiškanskega Vodila in Konstitucij, ki naročajo, naj predstojniki obiskujejo svoje brate, bom skupaj z ljubljanskim pomožnim škofom Jožetom Kvasom obiskal ne samo naše brate, ampak predvsem Vas, dragi slovenski bratje in sestre. Zaenkrat je naša slovenska frančiškanska provinca odgovorna za dušno pastirstvo med Slovenci v Avstraliji. Zelo primerno je, da se srečamo in v pogovoru izmenjamo misli in želje, kaj bi lahko po naših možnostih še boljšega in lepšega naredili za Boga.

Zdi se mi prav, da Vam predstavim slovensko provinco svetega Križa. V Sloveniji biva 95 frančiškanov:

60 duhovnikov, 25 bratov neduhovnikov, 10 bogoslovcev. Zunaj province bivajo štirje bratje v Avstraliji, trije v misijonih v Afriki in štirje v treh evropskih državah. Letos nameravajo vstopiti v noviciat štirje fantje, ki žele postati frančiškanski duhovniki, trije fantje pa bodo začeli s prednoviciatom za brate neduhovnike. Poleg tega imamo v Serafinskem kolegiju sedem fantov, ki hočejo postati frančiškani, zaenkrat pa obiskujejo še srednjo šolo.

Naši bratje skrbe za naslednje župnije v Sloveniji: v Ljubljani za štiri župnije – Marijino oznanjenje, Šiško, Vič in Bežigrad; v ljubljanski nadškofiji so nam zaupane še župnija sv. Lenarta v Novem mestu, Mošnje na Gorenjskem z osrednjim Marijinim romarskim svetiščem na Brezjah, Marijino romarsko svetišče Nova Štifta na Dolenjskem in samostan v Kamniku. V mariborski škofiji skrbimo za čupnijo Matere milosti v Mariboru, Sveto Trojico v Slovenskih goricah, Nazarje v Savinjski dolini in Dobovo pri Brežicah.

V mariborski škofiji skrbimo za župnijo Matere milosti v Mariboru, Sveto Trojico v Slovenskih goricah, Nazarje v Savinjski dolini in Dobovo pri Brežicah.

V koprski škofiji pa naši bratje oskrbujejo župniji

na Kapeli - Nova Gorica, Strunjan in Marijino romarsko svetišče na Sveti Gori ter cerkev sv. Ane v Kopru.

Poleg tega skrbimo še za župnijo Prosek v tržaški škofiji. Drugo leto julija bomo verjetno prevzeli še župnijo Žabnice z Marijinim romarskim svetiščem Svete Višarje v videmski nadškofiji.

Del slovenske province je tudi kustodija v ZDA, kjer 22 duhovnikov in 3 bratje neduhovniki delujejo med ameriškimi Slovence: oskrbujejo ameriške Brezje v Lemontu ter župnije: dve v Chicagu, v Jolietu (Ill.), v New Yorku, v Johnstownu (Pa.) in Greenfieldu (Wis.).

Z veseljem preberem vse o delu in življenju naših bratov in Slovencev v Avstraliji. Še raje poslušam živo besedo, kadar pride na obisk v domovino kateri izmed naših bratov, kot je bil letos p. Ciril.

Škofo Kvasa bom spremljal povsod na njegovem pastoralnem obisku. Tudi moja želja je, da bi Vam prinesel nekaj slovenske topline, veselja in domačnosti. Skušal se bom ravnati po reku: Bolje je prižga-

ti majhno lučko, kakor tožiti nad črno temo! Skupaj s škofom bom skušal prinesiti delček Veselega označila, ki je povzeto v besedah: "Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje" (Jn 3, 16). Domov se ne bom vrnil skupaj s škofom Kvasom, ampak bom med Vami ostal še preko božičnih praznikov. Dobro se zavedam, da je pastoralno delo naših bratov zelo obsežno. Nekateri patri so preobremenjeni in bi rabili pomoč. Upam, da se bodo uresničile Vaše želje in bo drugo leto prišel med Vas še en pater. Tako bodo mogli patri še bolj ugoditi Vašim željam, da bi bil slovenski duhovnik večkrat v Vaši sredi.

Veselim se že snidenja z Vami. V tem času pa molimo drug za drugega, da bi vsa naša srečevanja spremljal božji blagoslov.

S svetim Frančiškom naj končam svoj pozdrav: Bratje in sestre! Gospod naj Vam podeli svoj mir!

Ljubljana, na praznik Device Marije Kraljice,
22. 8. 1985

fr. Mihael Vovk

br. Mihael Vovk
franciškanski provincial

Ljubljanska
franciškanska
cerkev Marije
od angela
pozdravljene

25 let je za nami...

Lep sveti večer smo imeli v Padua Hall-u, ki jo na tihem že kar imenujemo **Baraga House**, četudi še ni gotovo, kaj bo nastalo iz hiše. Je nadškofijska in je do konca septembra služila za pobiljševalnico v oskrbi oo. frančiškanov. Tu sem od svojega prihoda v Melbourne stanoval kot gost, v septembru pa so patri in gojenci odšli in hiša je ostala v moji upravi do nadaljne odločitve. Šestnajst slovenskih fantov je v njej in kar fletna družinica smo vsi skupaj, (MISLI, januar 1961, P. Bazil tipka, stran 8)

... Padua Hall polagoma dobiva novo lice, ki je bolj in bolj naše domače. Res hiša še ni stoođtoto slovenska, zato tudi imena še nisem spremenil, a gotovosti je že toliko, da se izplača začeti z deli. Petnajst let je služila pobiljševalnici in petnajst let je tudi ni nihče popravljal, ker država katoliških ustanov zlepa ne podpre. A danes je v njej naša največja družina v Avstraliji: 27 slovenskih fantov, pa še je prostora za hitro pomoč. Kako sem včasih cele dneve zamudil z iskanjem prenočišča za fante! Zdaj je vsaj ta skrb manj, so pa seveda druge. Ni malenkost skrbeti za tako družino. No, vsaj mame mi ni treba nadomeščati, saj nam kuha gospa Kregarjeva in je vsem fantom res mama in pol. Tudi vedno več fantov, ki stanujejo po mestu, prihaja med nas igrat odbojko, namizni tenis in biljard. Bo treba omisliti še kakšno igro. Fantje so navdušeni, da bi postavili drog in pričeli s telovadbo. Radi bi začeli pevski zbor, orkester pa že imamo in dobro jo reže: Mario Abram nateguje harmoniko, Peter Hauptman igra kitaro, Marjan Nanut udarja na bas, Slavko Kregar pa trobentači, da je veselje. Tudi klarinet že imamo, ne pa klarinetaša. Vsaj za enkrat še ne. (MISLI, maj 1961, P. Bazil tipka, stran 136)

V septembru je minilo že leto dni, kar mi je naš avstralski redovni predstojnik po povratku iz nadškofijske pisarne segel v roko in rekel: "Tu imaš hišo za svoje fante, mi odhajamo v nekaj dneh. . ." Bilo je lani dne 16. septembra. Dne 29. septembra pa sem v prazno hišo pripeljal prvega fanta, Kapušinovega Jožeta, sedanjega urednika klubskega "Vestnika". Kuhala sva si sama iz zaloge, ki je ostala v shrambi, dokler ni neki večer s postaje telefonirala gospa Jožefina Lelia, da je dobila službo v mestu, nima pa stanovanja. Najinih kuharskih skrbi je bilo konec. Nato so v dom začeli prihajati prvi slovenski fantje. Ko sem jih pripeljal od ladje, sem iz njihovih obrazov razbral strah ob pogledu na razbite sobe in vsi revščino bivše pobiljševalnice. . . Končno so dospeli Kregarjevi iz Nangwarryja s Činčevo Anico, ki pri vsakem delu po hiši prepeva, da je veselje.

Mnogo je bilo v tem letu dela in skrbi, pa mi ni žal zanje. Bog daj, da bi hiša še dolgo služila svojemu sedanjemu namenu! (MISLI, oktober 1961, P. Bazil tipka, stran 293)

Naš slovenski hostel Padua Hall je izgubil svoje ime, ali bolje rečeno: znova je bil krščen. Ravno na dan sv. Valentina, 14. februarja, mi je nadškofija sporočila, da slovenski hostel lahko imenujemo **BARAGOV DOM**, po našem velikem misijonarju in ameriškem pionirju Frideriku Baragu. (MISLI, marec 1963, P. Bazil tipka, stran 70)

ŠE ENKRAT isti naslov kot v prejšnji številki za našo Slomškovo šolo. Tokrat o **Baragovem domu in verskem središču**. Teh nekaj tipičnih poročil sem iz MISLI zbral za uvod. Sleherna vrsta mi obuja toliko dragocenih spominov.

Čim sem zvedel, da bodo avstralski frančiškani opustili pobiljševalnico, sem začel misliti, kako bi dobil poslopje za našo uporabo. Saj so prav takrat naši ljudje v tisočih bežali preko meje. Tudi v Avstralijo jih je prinesla sleherna ladja z begunci iz evropskih taborišč. Na stotine mladih fantov — mnogi se še briti niso začeli — je bilo med njimi. Potrebovali so dom

in domače ljudi v nadomestek staršev in domačega okolja. Padua Hall bi bila kot nalašč zanje. V ozadju pa sem imel tudi misel, da bi s tem Slovenci dobili svoje versko središče, saj na kaj takega drugače skoraj ni bilo računati.

Ni bilo lahko začeti niti hostel. Mnogi znani izseljenski duhovniki so mi odsvetovali, češ da ne bom zmogel. Saj je prav takrat pričel in v kratkem tudi končal nemški hostel Kolping House. Smejali so se mi, ko sem tam na dražbi dobil skoraj nov štedilnik in precej kosov pohištva ter posteljino. Ravno iz napak nemškega neuspeha sem se učil, pa tudi pri

slovenskih poskusih patra Bernarda ob sydneyskem Domu v Woollahri. "Jaz sem si že prste opeknel, zdaj se jih boš še ti . . ." se mi je muzal. Sprva je bil neveren Tomaž, da bom Padua Hall sploh dobil od nadškofije. Tako je bil gotov, da je napravil stavo: "Če bo kdaj res, ti bom osebno prinesel Rapotčevo Madono!" (Velika Rapotčeva oljnata slika na masonitu, zato tudi primerno težka in nerodna za prenos.) In namož je držal besedo, četudi nerad. Ko se je prvič najvil, da pride iz Sydneya "inšpicirati Baragov dom" ter sem šel ponj na železniško postajo, me je vlekel do vagona nekje na koncu dolgega vlaka — po zavito sliko. In sam jo je hotel nesti do avta. "Pošteno sem se ugriznil v jezik, zdaj sem pa ob sliko," je brundal med hudomušnim nasmehom p. Bernard.

Msgr. Lawrence Moran, takratni generalni vikar, ki je posredoval med mano in skoraj stoletnim nadškofom Mannixom, se me je najbrž kar bal, tolikokrat sem bil pri njem. In vselej s prošnjo. Ravnal sem se po taktičnem pravilu: Počasi pa gotovo! Najprej sem bil pri njem bogsigavedi kolikokrat zaradi prevzema hiše, potem s prošnjo za ustoličenje Marije Pomagaj v hišni kapeli. Sledila je prošnja za krste v kapeli in nabava skromnega krstnega kamna (kasneje je šel v Adelaido) in nato dovoljenje za poroke ter nabava lastnega državnega poročnega registra. Potem je šlo za dovoljenje zidave lurške votline, končno pa še zadnji adut: cerkev svetih Cirila in Metoda s kletno dvorano na tenis igrišču. Ko bi prinesel vse svoje skrite namene naenkrat v nadškofijsko pisarno, bi bil odgovor najbrž odločni ne, saj ideji narodnih verskih središč avstralska Cerkev takrat ni bila ravno naklonjena. Tako se je kardinal Knox, ki je medtem prevzel nadškofijo, očitno začudil, ko sem ga ob povabilu na blagoslovitev Baragovega kipa pred vhodom v hostel (21. julija

1968) prosil tudi za blagoslovitev spominske plošče (kot nadomestek vogelnega kamna) našega še nedokončanega svetišča. Malo postrani je pogledal tudi na petkov večer pred slovesnostjo (izbirali smo mesto za tabernakelj), ko je naše svetišče imenoval "kapelo", jaz pa sem ga prosil, naj ga imenuje "cerkev", ker ta beseda bolj prija našemu jeziku.

Da se povrnem k Baragovemu domu. Kar redno je imel okrog 35 fantov, najvišje število pa je bilo 42 stalnih in še nekaj začasnih povrh. Skoraj vsakdo je prišel v večjih sobah za štiri ("gangsterska" in "kavbojska") ali na verandi in se pozneje preselil v manjšo, čim je bila kaka postelja prazna. Televizijska soba je bila v današnji knjižnici. Fantje so prihajali in odhajali: enim hišna disciplina ni bila ravno pogodu in so si zaželeli hitro na svoje, drugi pa so ostali delj časa, nekateri prav do poroke. Kdor se je ženil iz hiše, mu je hiša pripravila gostijo in vsi fantje so bili gostje. Bili smo takrat res kot ena družina.

Že kmalu je hiša pomagala tudi fantom drugih narodnosti, ki so potrebovali pomoči. Do danes sem naštel 54 narodnosti in 16 različnih veroizpovedi. Slovenci so bili in so še vedno v večini, sprva v zelo veliki. Zanimivo je tudi dejstvo, da so sprva prevladovali primorski fantje. V taborišču so se spoznali, nekateri celo že doma, se skupaj odločili za Avstralijo in se tu eden za drugim zatekli v Baragov dom. Potem so nekaj časa prevladovali Belokranjci, končno pa Prekmurci. Seveda so bili tudi iz drugih delov Slovenije, a ne v pretežni večini. Menda je bilo še najmanj Ljubljčanov.

Tudi z raznih drugih vidikov je pregled zanimiv. Bil je čas, ko smo imeli sedem Karlov in kopico Francetov ter Janezov, pa Tonetov. Včasih so bili v hiši fantje istih imen in priimkov, ob raznih zamenjavah ter napačnih klicev na telefon pa dovolj jeze in sme-

Ena fantovskih skupin prvih let Baragovega doma. Seveda je bilo vedno nemogoče dobiti na sliko vse fante.

Tenis igrišče – na kraju kjer zdaj stoji cerkev, so fantje kmalu spremenili v igrišče odbojke. Ob igrišču pa so si uredili tudi dobro balinišče.

ha. Kaj pa poklici? Navadno cel kup pleskarjev (nekateri smo tu porinili v ta poklic), kar redno po več tesarjev in zidarjev. Ko so se doma spravili na delo, je bivša poboljševalnica polagoma dobivala bolj domače lice. Fantje so si sami uredili balinišče, zgradili lursko votlino in oba vodilna mojstra pri gradnji naše cerkve sta bila hišna fanta, Markičev Lojze in Kolonijev Rudi.

Kmalu je zaživel tudi hišni orkester "Bled", ki se je lepo razvil, izdal svojo malo ploščo, prenehal pa je šele po dvajsetih letih. Naše odbojkarstvo moštvo je bilo leta 1964 viktorijski prvak v Grade B. Kasneje so znane nogometne tekme med "patrovci" in "papovci", ki so bile začetek nekaj let kaj uspešnega moštva "Kew – Slovene". Fantje so že kmalu začeli prirejati hišne plesne večere, kjer so se srečali slovenski pari – danes mnoge naše slovenske družine. Vsako leto od prvega leta pa do letošnjega srebrnega jubileja obhajamo obletnico, na kateri imajo stari Baragovci in njih družine lepo priliko srečati se ter poveseliti ob starih spominih . . .

Baragov dom so zlasti v letih številnega priseljevanja poznali vsi melbournski socialni delavci, posebno v emigracijskih uradih. Tako je tudi marsikak Avstralec zvedel za Slovence in našega Baraga. Pri nas je snemal ABC leta 1967 televizijski dokumentarni film "The New Chums", ki je ob dejavnosti Baragovega doma prikazal resnično zgodbo Podbevškovega Jerneja (zdaj je že dolgo poročen, električar po poklicu in hitro prihiti, kadar koli je kaj narobe z našo električno napeljavo). Fant je bil iz Bonegille poslan v Whyallo, S. A., kjer je zvedel za nas in se brez znanja jezika ter sredstev pretokel do Melbournu ter našel svoj dom v tujini.

Posebno vlogo je imela od prvega leta obstoja Bara-

govega doma gospa Kregarjeva, ki je prišla po smrti moža s sinovoma in Činčevu Anico (zaročenko sina Slavka) iz Nangwarryja, S.A., ter prevzela gospodinjstvo. Poroka Anice in Slavka je bila prva v hiši in vsi fantje so bili "strici", ko je dobro leto kasneje stal v kuhinji tudi košek s Kregarjevo Mariko . . .

Da, sto in sto lepih spominov, ki po tolikih letih nekako prekrivajo grenke. Res, včasih smo morali – ob prihodu kakega zapornika – igrati detektive, da smo končno razkrinkali tatu; včasih smo morali paziti na umogolnega fanta, da ni kakšno prehudo uredal; včasih je bil problem nagnjenost do alkohola in seveda ostale neprilike s tem v zvezi . . . Disciplina je bila precejšnja, a ko se danes pogovarjam z bivšimi Baragovci, se mi je že marsikdo zahvalil za vse, tudi za strogost. Takrat sem večkrat slišal po hiši ime "Zoro" in šele pred nekaj leti zvedel, da je ime veljalo meni: ker sem se pojavil tu in tam in takrat, ko so se me fantje najmanj nadejali. Pač kot "Zoro" v takrat zelo popularni televizijski nadaljevanki, pri nas redno na sporedu . . .

Naj dodam, da so imeli tudi mnogi drugi v hiši posebna imena. Imeli smo "Kokija" in "Hvače", eden fantov je bil "Amerikano" . . . Ko je bil med nami pokojni oče Škraba, je vsakega novodošlega fanta karakteriziral v nekaj besedah, pa še kako posrečeno. Jožeta iz Dolenjske je imel za "meglo brez vetra" in ga bolje res ne bi mogel zadeti.

Spomini in razne dovtipne zgodbe me ne smejo zapeljati predaleč, saj bi z njimi lahko napolnil celo številko MISLI.

V teku časa je hostel postal drugotna skrb, saj je bil le del verskega središča. Zrastla je cerkev in pod njo dvorana, iz bivše hišne kapele je nastal razred Slomškove šole, zbiranje slovenskih knjig je rodilo današ-

njo lepo urejeno in prilično bogato Baragovo knjižnico. Vsa ta leta smo imeli lepo število kulturnih (samo v prvih desetih letih obstoja dvorane sem jih naštel preko šestdeset) in družabnih prireditev. Tudi slovensko bogoslužje privablja v našo cerkev, ob velikih praznikih – božič, novo leto, velika noč in ob posebnih prilikah – pa smo na dvorišču pred lurško votlino.

S prihodom slovenskih sester frančiškank Brezmadežne leta 1966 je del slovenskega verskega središča pravzaprav tudi Slomškov dom, četudi par sto metrov od Baragovega doma in cerkve. Sestre sodelujejo pri delu za skupnost na številne načine, sestra Ema pa že od septembra 1967 ne le kot kuharica skrbi za gospodinjstvo v Baragovem domu, ampak je vsa leta tudi skrbna mati vsem stanovalcem, kot je bila pred njo gospa Kregarjeva.

Po petindvajsetih letih Baragov dom še služi svojemu namenu, četudi je njegovo delovanje okrnjeno. Emigracija se je ustavila in trenutno novih skoraj ni. Emigracija je zaradi ekonomskih razmer precej zahtevni. Hostel daje streho emigrantskim primerom, ki potrebujejo pomoč, a število smo skrčili na

polovico. Z nekaj izjemami se je starost stanovalcev dvignila: med njimi so predčasni upokojenci iz zdravstvenih razlogov, dom pomaga študentom, ki imajo starše izven Melbourn, in podobno. Tistega življenja kot je bilo v hiši prva leta, vsekakor ni in ga ne more biti. Morda pa le še pride čas, ko bo v njem spet več živahnosti. A kdor za naš Baragov dom ne vidi več smisla obstoja, pač ne pozna posameznih zgodb njega stanovalcev. Ne, Baragov dom ni le neka "romantika patra Bazilija", od katere bi se pater težko ločil. Še vedno je s svojo pomočjo in koristnimi prostori del našega verskega središča, saj smo z Baragovim domom Slovenci to svoje središče dobili. Marsikatera etnična skupnost nam ga zavida, dočim ga marsikdo izmed nas žal ne zna ceniti in se zanj ni nikoli zares ogrel.

Ob srebrnem jubileju bodimo Bogu zahvalni za Baragov dom in vse, kar je v zraslo v njem in okrog njegoga. Le podprimo načrte za razširitev središča in vedno potrebnejšo novo dejavnost: **Dom onemoglih**, ki naj zraste na našem zemljišču ob cerkvi. Z božjo pomočjo moramo premostiti težave in tudi s tem uspeti! Vsak naj doprinese svoje za pot k novim jubilejem! Bog daj!

P. BAZILIJ

Baragovci pri zidavi naše lurške votline.

Ena številnih anekdot iz življenja v Baragovem domu: Lojze z Dolenjskega – na gornji sliki je najbližji fotografu – je že dolga leta po psihiatričnih bolnišnicah. Sprva je večkrat ušel in prišel naravnost k nam. Po poklicu je čevljar in ko je živel v Baragovem domu, smo mu nabavili celotno čevljarstvo delavnico, da bi ga zaposlili. Nekaj časa je bil kar zadovoljen in je fantom pridno flikal čevlje. Potem pa ga je spet prišlo in ni bilo nič z njim. Takrat enkrat se je neko nedeljsko popoldne med Livijem in Lojzom razpletel tale pogovor:

– "Lojz, čevlje sem ti prinesel . . ." – "Danes ne bo nič, je Gospodov dan in se ne dela!" – "Kaj pa jutri?" – "Jutri tudi ne, je ta plavi ponedeljek." – "Pa v torek?" – "V torek nimam časa: moram na socialni urad zaradi brezposelne podpore." – "V sredo?" – "Ob sredah ne delam!" – "No, pa v četrtek!" – "Tudi ne delam." – "V petek pa menda ja?" – "V petek je Jezus umrl, se ne sme razbijati." – "No, pa v soboto!" – "V soboto pa ni mogoče. Pater mi je naročil, da moram ob sobotah pospraviti delavnico . . ." Da, tak je bil naš Lojz . . .

Naši ostareli bratje

Južnoameriški rojak – AVGUST HORVAT – je napisal ta članek, ki sem ga našel v našem argentinskem tisku. Avtor je znan po odličnih člankih iz družboslovja. - Ur.

Nate sem se oziral od rojstva, od naročja moje matere si bil moj varuh; ne zavrzi me na stare dni, ko mi pešajo moči me ne zapusti! (Ps 11, 6,9)

KOL'KOR KAPLJIC, TOL'KO LET!

Vsi si med seboj želimo dolgo življenje, to že otroku ob zibel, posebej pa je ta želja spremljevalka naših godovnih in podobnih voščil odraslim. Kol'kor kapljic, tol'ko let – ta želja je izražena najbolj simbolično ob napitnici s polnim kozarcem. Drug drugemu želimo dolgo življenje in s tem tudi starost. Kdaj pomislimo na to? Nekateri se namreč starosti in njenih naravnih posledic bojijo ter jo pričakujejo z bojznijo. Mladi, ki srečujejo ostarele in imajo odnose z ostarelimi, starost dostikrat zasmehujejo in zaničujejo ter se nočejo zavedati, da gredo isto življenjsko pot, če jim Bog sploh nakloni tudi to dobo življenja.

Kaj je starost? Preprosto povedano je s časovnim razdobjem izražena dolžina življenja, je torej del življenja in s tem nujna posledica življenja. V demografiji jo imenujejo tretje dobo, navadno zadnjo na zemskem potovanju v človeštvu nepoznano večnost. Če je del življenja, je torej isto kot življenje, je življenje v polnem pomenu, a različno od mladosti in srednjih let. Enako kot življenje je starost še posebej božji dar, izraz posebne božje naklonjenosti, ljubezni in varstva.

Težje kot povedati, kaj je starost, je povedati, kdaj je človek star oziroma kdaj postane star. Kdaj torej nastopi tretje obdobje človekovega življenja? Demografske statistike, ki seštevajo število prebivalstva po starostnih skupinah in ugotavljajo njega starostno strukturo, postavljajo v naši dobi trditev, da se starostna doba začne po izpolnjenem petinšestdesetem letu. Pripomniti pa moramo takoj, da ta meja ni nekaj stalnega in točnega, ampak je gibljiva, odvisna od življenjskih pogojev osebe in okolja. Pri družbeno in gospodarsko razvitih narodih je ta meja veliko višja kot pri kulturno in gospodarsko nerazvitih. Sicer je to vse preveč posplošeno, najboljša priča in dokaz je vsaka posamezna oseba. Kot smo si ljudje različni, a kljub temu podobni, je tudi nastop in doba starosti pri vsakem različna, a podobna.

Splošni znaki starosti so pojevanje telesnih in duhovnih moči. To pa ne nastopi vedno istočasno. So primeri, ko so pri telesnem pojevanju na višku duhovne moči, ali pa obratno. Gotovo pa še ni znak starosti še tako velika pleša ali sivi lasje pri odraslem človeku. Pred telesno prožnostjo in estetiko je vedno duševna svežina in prožnost. Če to upoštevamo, imamo mladeniče še pri sedemdesetih in več letih ter starce že pri tridesetih ali petdesetih letih.

Nastop starosti je odvisen tudi od vsakega posameznika, ko pride v leta. V nekem pogledu vsak sam odloča, kdaj bo star. Če se na primer odpove vsakemu delu in aktivnosti po upokojitvi in se hoče samo vedriti, potem imamo starca že pred petinšestdesetimi leti, če pa ima voljo za delo in udejstvovanje, je ta številka pomaknjena veliko naprej.

STAROST – DRUŽBENI PROBLEM NAŠE DOBE

Kot že rečeno, splošni življenjski pogoji v razvitih družbah omogočajo vedno večjemu številu prebivalstva daljšo življenjsko dobo. K temu veliko prispeva napredek medicine, tehnike, znanosti, osebne in stanovanske higijene ter prehrana. Medicina in druge vede se trudijo, kako podaljšati človekovo življenje. To naj bi bilo čim daljše, človek bi naj bil že na zemlji "večen", kot si želijo vsi, ki ne verujejo v posmrtnost.

Podaljšanje človekove življenjske dobe je tudi eden izmed dejavnikov pri naraščanju prebivalstva. Kljub vedno nižjemu številu rojstev imamo tudi manjše število smrtnih primerov in tako je naravni prirastek predvsem v deželah v razvoju tretjega sveta velik.

Ker si vsi, ki živijo, želijo dolgo življenje, bi se naj omejil naravni prirastek prebivalstva s kontrolo rojstev, v praksi s splavi, umori nerojenih. Da bi vsi, ki so že vpisani v rojstne knjige, tvorno dobro živeli, naj umrejo nerojeni, kar postavi na glavo vso lestvico vrednot, humanizem in človekove pravice, ki se v na-

ši dobi toliko in tolikokrat poudarjajo.

Kljub umorom še nerojenih, da bi živeči boljše živeali, tudi ostareli večkrat ne živijo svoje zadnje obdobje življenja v miru, spoštovanju in ljubezni. V mladosti so si ustvarili družino, vzgojili in izobrazili otroke, ko so pa ti odrasli in se postavili "na lastne noge", so jim njihovi ostareli starši odveč. Tako so vedno redkeje družine, v katerih živijo harmonično dve ali tri generacije. Sodobne mlade družine se ne branijo samo otrok, ampak tudi svojih ostarelih staršev. So primeri, da se mladi sploh ne trudijo za zgraditev lastnega stanovanja, ampak se polastijo hiše staršev, a te pošljejo v dom za ostarele, kjer večkrat osamljeni in zapuščeni čakajo, da za vedno zatisnejo oči. Vendar se tako postopanje potem rado maščuje, ker še vedno velja slovenski rek: ti svojega očeta vržeš na prag, tvoji bodo tebe čez prag. Spoštovanje četrte božje zapovedi je pri mladih v naših dneh v resni krizi.

Tudi izven doma v družbenem življenju je spoštovanje že odraslih, posebej še ostarelih, pogosto pozabljeno. Približno pred dvajsetimi leti je začelo prevladovati mnenje, da morajo ključne položaje v zasebnih in javnih ustanovah prevzeti mladi. Na vodilna mesta so prišli mladi z novimi idejami, a brez izkušenj in življenjske modrosti. To je privedlo do različnih zapletljajev in tudi sedanjost splošno svetovno gospodarsko krizo ter nered je v veliki meri pripisati temu postopanju.

Pretirana promocija in povečevanje mladih je dobilo ugodna tla tudi v verskih kongregacijah in drugih ustanovah. Vodilna mesta so zasedli mladi, ki bi naj prinesli novo življenje in razmah. Pozneje se je pokazalo, da mlade kuštrave in dolgolase glave niso bile toliko zmožne kot sive. Ponekod so bile posledice težke, redovne skupnosti so prišle v krizo, sledil je odpad mnogih, prišlo je do pomanjkanja novih poklicev, poplavitve notranjega redovnega življenja.

Pokoncilsko obnovo so napačno razumeli in vsled tega tudi napačno aplicirali. Redke so bile izjeme.

Povečevanje mladih in na široko odprta vrata na vodilna mesta v družbenem in gospodarskem življenju je prestopilo tudi prag družinskih domov. Posledice so zapostavljanje ostarelih, odhodi v domove za ostarele, ki so v mnogih primerih postali dober trgovski posel in izkoriščanje varovancev. Prišlo je tako daleč, da je ponekod morala nastopiti pristojna oblast.

Sedanji pogled na ostarele je pogled na človeštvo v krizi. Posledice so težke, ker se življenje postopoma, a brez presledka preobrača v nered. Družba bo urejena in uspešna v svojih prizadevanjih in imela bo blagoslov, če bodo mladi znali spoštovati svoje starše, odrasle in ostarele. Njim so dolžni zahvalo za vse, kar so, kar imajo dobrega. Mladi imajo nove ideje in nove poglede, kar je prav, a v večini primerov neurejene in brez izkušenj, zato potrebujejo izkušnje in življenjsko modrost odraslih in ostarelih.

Potrebno je sodelovanje med življenjskimi izkušnjami ostarelih in nemirnostjo ter ambicioznostjo ter tudi revolucionarnostjo mladih. Ponekod to že poskušajo uresničiti v praksi. Ustanavljajo se univerze za ostarele. Na teh, kjer ni izpitov, se ostareli seznanjajo z idejami in znanostjo, ki jo sodobna univerza posreduje mladim. Ostareli to presodijo s stališča svojih življenjskih izkušenj in svoje zaključke na posebnih seminarjih podajajo mladim. Tako se v domovih znanosti srečujeta mladost in starost, ukaželjnost z življenjskimi izkušnjami in modrostjo.

Iz teh prvih poskusov, ki so zelo pozitivni, vstaja nova osebnost ostarelega človeka na mesto večkratne dosedanje resignacije in brezdelja. To tudi potrjuje, da ima vsaka doba v človekovem življenju svojo funkcijo in poslanstvo v družinskem ter družbenem življenju.

ŽALOSTNA VEST je dospela iz ZDA: dne 12. avgusta je umrl P. FILIP INOCENC FERYAN, O.F.M. Zavrtni boleznij je podlegel v vojaški bolnišnici Brooke Army Hospital, Fort Sam Houston, San Antonio, Texas. Imel je več operacij, a rak se je razširil iz požiralnika na želodec in ni bilo več pomoči. Mirno je zaspal v Gospodu in bil do zadnjega pri zavesti, kakor je povedal vojaški duhovnik kapucin p. Bertin Samsa (njegovih stari starši so iz Novega mesta), ki je bil ob smrtni uri pri njem. Truplo p. Filipa so prepeljali na ameriške Brezje, Lemont, Illinois, kjer so ga pokopali na slovenskem redovnem pokopališču z vojaškimi častmi, saj je bil ameriški vojaški duhovnik s činom majorja. Pogrebno mašo in obrede je opravil pomožni škof vojaškega vikariata Francis X. Roque, chikaškega kardinala nadškofa pa je zastopal škof Abramowicz.

Pokojni p. Filip je bil rojen 12. decembra 1926 v Polzeli blizu Celja kot peti od dvanajstih otrok. Obleko sv. Frančiška je sprejel 11. oktobra 1942 v Novem mestu, v duhovnika pa ga je skupaj s sedanjim urednikom Misli posvetil 29. junija 1950 v Lemontu škof dr. Gregorij Rožman. Kot vojaški duhovnik je služil na raznih krajih po svetu, nato je študiral v Rimu in prejel licenciat iz teologije in filozofije ter pripravljaval doktorsko tezo. Leta 1975 je slavil skupaj z urednikom Misli v Melbourne srebrni mašniški jubilej, nato pa je pet let (1975 - 1980) kot prvi stalni slovenski duhovnik v Adelaidi daroval južnoavstralskim Slovencem. Po vrnitvi v vojaško duhovniško službo je služil na Koreji, ko je začutil bolezen in so ga poslali v ZDA na zdravljenje.

Pokojnemu patru Filipu iskrena zahvala za vse, kar je dobrega storil med adelaidskimi rojaki. Naj mu bo dobri Bog bogati Plačnik, mi pa ga ne pozabimo v svojih molitvah!

izpod sydneyskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

KRSTI – Yvette Rose Cowley, Matraville, N. S. W. Oče Hugh, mati Rozana r. Jurin. Botrovala sta Evelyn in George Kulden. – Malabar, 16. junija 1985.

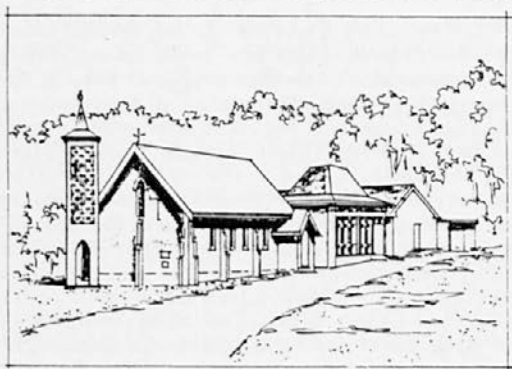
Stephanie Marie Harris, Parramatta, N. S. W. Oče Boris Rebernik, mati Julie Ann Harris. Botri sta bili Helena Rebernik in Helena Zelič. – Merrylands, 10. avgusta 1985.

Andrej Koblar, Cherrybrook, N. S. W. Oče Branko, mati Helena r. Slavec. Botra sta bila Emil in Tončka Sosič. – Pennant Hills, 11. avgusta 1985.

Philip James Rutar, Merrylands. Oče Danny, mati Kathy r. Muir. Botrovala sta Peter in Thaema Hunt. – Villa Maria, Hunters Hill, 18. avgusta 1985.

ROMANJE V EARLWOOD bo letos spet na prvo oktobrsko nedeljo, 6. oktobra. Tam bo pri lurški votlini ob treh popoldne sveta maša in rožnovenska pobožnost. Molili bomo za naše birmance in za obilne duhovne sadove škofovega obiska, za duhovniške, re-dovniške in krščanske poklice ter za mir na svetu.

ZVONIK za našo cerkev v Figtree imamo v načrtu,

da bo dobila cerkvena stavba pravi videz hiše božje. Načrte nam je brezplačno napravil arhitekt Cveto Mejač iz Brisbana, ki je vedno pripravljen kakor hitro se obrnemo nanj. Zato naj mu še enkrat izrečem zahvalo za njegove številne res mojstrske usluge. – Kdaj bo zvonik zgrajen? Odvisno je, kako bodo rojaki v Wollongongu in okolici podprli to našo skupno za-devo.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nede-ljo 29. septembra ob šesti uri zvečer v cerkvi Srca Jezusovega v Hamiltonu. Pred mašo je prilika za sveto spoved, po maši pa čajanka v dvorani. Obisk škofa Kvasa v Newcastlu bo v **torek 5. novembra ob sedmi uri zvečer**. Po maši srečanje z gostoma pri čajanki.

WOLLONGONG ima slovensko mašo v nedeljo 13. in 27. oktobra ob petih popoldne. Tistim, ki tega še ne vedo, naj povem, da je slovenska služba božja že več kot eno leto v naši lastni cerkvi v Figtree. Obisk škofa Kvasa bo na **prvo novembrsko nedeljo, 3. novembra, ko praznujemo tudi "žeganje"**. Saj je nede-lja po prazniku Vseh svetnikov, ki so zavetniki sloven-ske cerkve v Figtree.

CANBERRA ima v oktobru slovensko mašo izje-moma že na drugo nedeljo, torej 13. oktobra, ob 11.30 dopoldne. – **Škofov obisk v Canberri pa bo 1. decembra ob 11.30 v Red Hillu**. Več prihodnjič.

WAGGA WAGGA bo imela slovensko mašo na isto nedeljo kot Canberra, to je 13. oktobra, ob šestih zve-čer. Kot običajno: v sestrski kapeli na Mt. Erin.

BRISBANE bo škof obiskal na praznik Vseh svet-nikov, na **petek 1. novembra**, in imel mašo tudi na **slednji dan**. Več o obisku v prihodnji številki.

V **torek 6. avgusta** je v zgodnjih jutranjih urah v bolnišnici Fairfield umrla **ALBERTA COLJA** r. Če-bron. Njen rojstni kraj je Branik (Rihemberk), kjer je bila rojena 14. junija 1922 kot hčerka Leopolda Če-bron in Frančiške r. Colja. Po srednji šoli je nadalje-vala študij ter postala otroška negovalka in kirurško-medicinska sestra. Bila je tudi izurjena šivilja. Dne 16. aprila 1945 se je v domači farni cerkvi sv. Katari-ne poročila z dr. Mihaelom Coljem. Poročne obrede je opravil ženinov sošolec č.g. Srebrnič. Po poroki in rojstvu otrok je kljub družinskim skrbem vztrajno na-daljevala s študijem in dosegla zavidljivo izobrazbo. Trije otroci so se jima rodili v domovini, najmlajša hčerka pa v Avstraliji, kamor je družina emigrirala leta 1958. Nekaj mesecev so Coljevi živel v Melbournu, nato v Brisbanu in Sydneyu, nekaj let v Bogan Gate, Parksu, Ettalongu in končno so se ustalili v Sydneyu. Prva leta so bila težka in zahtevna zlasti za moža zdravnika, ki je moral delati kot navaden bolni-

čar in delati izpite, da so mu končno priznali doktorski poklic. Sploh je bil prihod naših prvih nasejlencev v Avstralijo povezan z velikimi žrtvami, saj je vsak začel iz nič, pa iz nič tudi nekaj ustvaril. Dr. Colja rad pove, da je prišel v novo domovino s 120 funti dolga. — Pokojna Alberta je zadnja leta veliko trpela in je šla skozi vrsto operacij, pa kljub temu z zdravjem ni šlo na bolje. V ponedeljek 5. avgusta jo je zadela kap. Prepeljali so jo v bolnišnico, kjer je naslednje jutro končala svojo zemsko pot.

Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v petek 9. avgusta, pokopana pa je bila na slovenskem delu pokopališča Rookwood. Pri maši je prepevalo nekaj članov našega mešanega zbora in moški zbor tukajšnjega Slovenskega društva, ki je ob odprtem grobu zapel tudi nekaj žalostink. Blaga pokojnica zapušča moža dr. Mihaela, hčerko Tatjano poročeno z Lingom Tee, sina Radovana (poročen z Dorte Andreassen), sina Igorja in hčerko Miriam, poročena s Pavlom Ananin. Miriam je socialna delavka, Tatjana in njen mož Ling sta dentista v Melbourne, Radovan pa je upravnik in inštruktor Aero-kluba v Leppingtonu.

Naše iskreno sožalje soprogu, otrokom in njih družinam! Pokojnico priporočam v molitev!

V soboto 24. avgusta je v Canterbury Hospitalu umrla TEREZIJA ILIJAŠ r. Ujčič. Rojena je bila dne 25. avgusta 1910 v Račicah kot hči Antona Ujčič in Katarine r. Kreševič. Leta 1929 se je v domači cerkvi poročila z Antonom Ilijaš, po rodu iz iste vasi. V Avstralijo sta prišla leta 1963 skupaj s sinov Dragom in hčerko Dragico, ki je bila poročena z Viktorjem Novak ter je umrla pred dvema letoma. Pokojnica je živela s svojim možem v sydneyskem okraju Ashfield. Četudi jima ni bilo prizanešeno s številnimi krizi in nepričakovanimi udarci, sta živela dolgih 56 let v srečnem zakonu. Močna vera jima je bila v oporo v težkih dneh, da sta vztrajala. Pokojnica je nekaj tednov pred smrtjo prejela sveto maziljenje in nato še večkrat sveto obhajilo. Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v sredo 28. avgusta, sledil je pogreb na naše grobove v Rookwood. R. I. P. Sožalje možu Antonu, sinu Dragotu ter vnukom in vnukinjam! Ne pozabimo jo v molitvah!

Okrog 15. avgusta je na svojem domu na Ocean St., Bondi (Sydney) umrla VIKTORIJA MISLEJ. Točen datum smrti ni znan, ker so jo našli mrtvo v hiši po več dneh. Pokojnica je bila po rodu Madžarka, a poročena z našim rojakom Stanislavom Mislej. Mož je po rodu iz Vipavske doline, kjer se nahaja že nekaj časa. Pogrebne molitve za pokoj njene duše so bile opravljene 27. avgusta na pokopališču Botany, kjer je našla svoje zadnje zemsko počivališče. R. I. P.

Hvala vsem za gornje podatke! — P. VALERIJAN

PRVI DEL SPOREDA OBISKA ŠKOFA KVASA IN P. PROVINCIALA

V PERTH, W. A., priletita naša visoka gosta v petek, 18. oktobra, ob 1.35 zjutraj (Singapore Airlines, Flight 23). Pričakal jih bo p. Ciril in upamo, da kljub neugodni uri ne bo sam na letališču. Čim več rojakov se mu bo pridružilo, lepši bo sprejem.

Naslednji dan, v soboto 19. oktobra, bo ob osmih zvečer v cerkvi sv. Kierana, Cape Street, Osborne Park, služba božja za rojake v Perthu in okolici. Pri maši bo govoril p. provincial Miha Vovk OFM.

V nedeljo, 20. oktobra, bo ob 11.30 dopoldne v isti cerkvi (Osborne Park) škofova slovesna služba božja: maševal in govoril bo pomožni ljubljanski škof Jožef Kvas. — Sledi srečanje škofa in p. provinciala z rojaki v Slovenskem domu.

Naslednja dva dni — ponedeljek in torek — sta določena za obisk pri nadškofu Perthu, ogled mesta in morebitne obiske slovenskih bolnikov.

Visoka gosta odletita iz Perthu proti Sydneyu v sredo, 23. oktobra opoldan (Ansett, Flight 245).

SYDNEY, N. S. W. — Škofa Kvasa in p. provinciala bomo pričakali na sydneyskem letališču (Ansett) v sredo, 23. oktobra, ob 5.55 popoldne. Naj bi ga sprejelo lepo število rojakov in tudi narodne noše naj ne manjkajo. — Isti dan ob osmih zvečer bo pri Sv. Rafaelu, Merrylands, sveta maša za pokojnega patra Bernarda Ambrožiča, ob dvanajsti obletnici njegove smrti.

Naslednje tri dni (v četrtek, petek in soboto), vsakikrat ob sedmih zvečer, bo v slovenski cerkvi DUHOVNA OBNOVA, ki jo bosta vodila škof in p. provincial. Vsakič bo pol ure pred začetkom prilika za sveto spoved. Spovedovala bosta oba gosta.

V nedeljo, 27. oktobra, bo ob 9.30 dopoldne škofova slovesna služba božja in birmovanje.

V nedeljo, 3. novembra, ob 9.30 bo pri Sv. Rafaelu, Merrylands, škofova maša ter blagoslov našega svetoletnega zvona in spominskega keliha.

Na drugo adventno nedeljo in praznik Brezmadežne, 8. decembra ob 9.30 dopoldne, se bomo pri maši poslovili od škofa Kvasa. Za dan in uro odhoda letala bodo sydneyski rojaki zvedeli kasneje.

IZ DRUGEGA DELA SPOREDA:

WOLLONGONG — FIGTREE: P. provincial bo vodil duhovno obnovo v petek in soboto (1. in 2. nov.) ob sedmih zvečer, v nedeljo 3. novembra ob treh pa bo škofova maša, obenem tudi slovesnost blagoslovitve križa, podobe zadnje večerje in kronanje podbe Marije Pomagaj. Srečanje v dvorani.

BRISBANE, Qld.: Škofova maša in birmovanje v petek 1. nov. zvečer ob sedmih v Marijini cerkvi, South Brisbane. Naslednji dan, sobota 2. nov., bo ob enajstih škof maševal na Slovenskem gričku (Cornubia) in blagoslovil znamenje, ki stoji v spomin pokojnim rojakom. — Več v prihodnji številki.

MAŠA je bila za Marijin praznik, 15. avgusta, v romarski cerkvi Marije Vnebovzete na Blejskem otoku, v veliko veselje Blejčanov in vseh slovenskih vernikov. Po skoraj štiridesetih letih, kar so nove oblasti vzele Otok v svojo last in iz cerkve napravile muzej. Kar precej let so se vlekli pogovori in prošnje, da je blejskemu župniku dr. Nacetu Potočniku končno uspelo zagotoviti vsa potrebna dovoljenja za obnovitev prastarih navad. Seveda je pri dolgotrajnem procesu sodeloval tudi ljubljanski nadškof in komisija za odnose z verskimi skupnostmi. Vsekakor lep in zaželjeni korak, četudi še daleč do tega, da bi bila božjepotna cerkva na Otoku vrnjena nadškofiji. Tako je vsaj delno izvršen pogoj, pod katerim je takrat arhitekt Bitenc restavriral svetišče.

Prvo mašo na Otoku je zdaj opravil dekan radovljiske dekanije Martin Erklavec, somaševala pa sta blejski župnik Nace Potočnik in jeseniški župnik Zdravko Rajnihar.

NASLOV MONSIGNORA so prejeli kot papeško odlikovanje štirje slovenski duhovniki: glavni urednik "Družine" dr. Drago Klemenčič, urednika "Ognjišča" France Bole in Silvester Čuk, ter dr. Bojan Ravbar, župnik v Kopru. Vsi štirje so v slovenski verski javnosti znane osebnosti. Tudi naše čestitke!

DOMA so sprejeli načrt, ki naj bi zagotovil do leta 2000 za izključno kmetijsko dejavnost na slovenskem ozemlju površino 600.000 hektarov. Res je žal več in več polj spremenjenih v stanovanjske parcele, na katerih rastejo hiše kot gobe po dežju. Bojazen je, da

ne bo ostalo dovolj zemlje za pridelovanje hrane. Bojazen je pa tudi, da se nekatere občine za načrt ne bodo dosti brigale ter bo del kmetijske zemlje še naprej plen breznačrtne pozidave.

DVE novi moderni cesti je nedavno dobila Slovenija: odprti sta bili 29 kilometrov dolga avtocesta Ljubljana - Naklo in pa Sabotinska cesta, ki povezuje Goriška Brda z Novo Gorico. Ta cesta teče delno po teritoriju italijanske države in precej krajša pot med obema krajema.

PRAV ZANIMIVO je, kako se partiji na razne načine izgovarjajo za svoje početje med vojno in revolucijo. V ljubljanskem DELU dne 29. aprila letos bremo, kaj pravi Vinko Hafner, predsednik republiške skupščine: "Res je, da smo tedaj komunisti, partizani in aktivisti, zaupali Stalinu. . . Nič pa nismo vedeli o stalinističnemu despotizmu in njegovih hudih družbenih izroditvah."

Kaj je to mogoče? Saj je bil naš tisk pred in med vojno poln pričevanj o komunističnem terorju vse od ruske oktobrske revolucije naprej. To so vedeli tisoči slovenskih mož in fantov in so se prav zato tako odločno uprli slovenski revoluciji, ki je vdinjala stalinezem. Danes pa so vsi ti, ki so vedeli in hoteli leta 1942 ter v naslednjih treh letih naš narod ubraniti komunističnih zločinov, ožigosani za narodne izdajalce, tisti, ki so našo domovino prodajali Stalinu in so za njegov despotizem zvedeli šele leta 1948, so pa narodni heroji . . . Res čudna logika!

Vinko Hafner pa v DELU takole nadaljuje svoje misli: ". . . Tudi tisti starejši in izkušenejši komunisti, ki so nekaj vedeli o tem, so raje molčali, da nam ne bi jemali še kako potrebnega zaupanja in borbene morale. In prav so imeli!" S temi besedami pa je mož potrdil marsikaj. V glavnem: pobil je svoje sprenevedanje prejšnjih vrstic ter je k njegovim izjavam vsak komentar odveč.

DRAGA 85, ta slovenski vsakoletni demokratični forum, imenovan po gostoljubni Dragi v bližini Bazovice pri Trstu, slavi letos svojo dvajsetletnico. K življenju jo je poklicalo Društvo slovenskih izobražencev v Trstu. Na njenih študijskih dnevih je zastopana matična (z gotovo rezervacijo in težavami zlasti v prvih letih), zamejska in zdomska Slovenija. V bogatih predavanjih so se v dvajsetih letih vrstile različne teme iz vseh področij slovenskega javnega življenja. Gospodarstveniki, zgodovinarji, politiki, družboslovci, teologi in filozofi, kulturniki in psihologi so v Dragi razvili svoje misli z znastveno resnostjo in s pogledom na bodočnost slovenskega naroda. Draga je živ dokaz, kako se v pristni ljubezni do domovine razblinijo med rojaki geografske in zgodovinske meje. . .

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

Letos so bili študijski dnevi DRAGE od 30. avgusta do 1. septembra. Kot dnevi prejšnjih let so bili simbol demokratičnosti in ljubezni do vsega slovenskega. Zato ob dvajsetletnici tudi od avstralskih Slovencev: Čestitke DRAGI in naj svobodno razmišlja v dobrobit narodu še mnogo mnogo let!

ŠALA, ki na račun JAT-ovih poletov zadnji čas kroži po Ljubljani: Zakaj se ugrabitelji letal še nikoli niso lotili kakega JAT-ovega letala? — Ker zaradi stalnih zamud ne morejo točno načrtovati, kdaj in katero letalo bodo lahko ugrabili.

JAT-ove zamude so res nekaj neverjetnega in se jim že ves svet smeje. Nekega dne so pri ugotavljanju zamud našli pri devetnajstih poletih skupaj 2000 minut — 41 ur in 40 minut. V tem je letalska družba JAT postala svetovno neprekosljiva.

V VINICI v Beli krajini so rojstno hišo pesnika Otona Župančiča uredili za sedež "Zbirke mladinskega pesništva". Tu naj bi se zbirali vsi, ki se zanimajo za mladinsko poezijo. Poleg učilnice s 35 sedeži, v kateri bi razred poslušal razlago, gledal film ali slike, je na razpolago še šest sob. Zbrali so že knjižnico z 250 mladinskimi knjigami in upajo, da jo bodo kmalu razširili na tisoč knjig. Tudi upajo, da bodo uredili sobe za razgovore s pesniki, za razna predavanja, delovna srečanja in podobno. — Mi v zdomstvu pa se sprašujemo, ali bodo med mladinskimi knjigami tudi dela v Argentini umrlega pesnika in pisatelja Mirka Kunčiča? Bo tudi za njegovo osebnost in ustvarjalnost na polju mladinske knjige dostojen prostor v tem novem kulturnem središču?

POSTOJNSKI GASILCI so praznovali 150-letnico svojega društva, kar je vsekakor lep jubilej. Proslavili so ga s parado, na kateri so sodelovali gasilci tudi iz raznih sosednjih krajev. Kar nad 700 se jih je zbralo za to izredno slavo.

OB STOLETNICI portoroškega turizma so pridili tudi zanimivo povorko avtomobilov-veteranov: 128 starih avtomobilov je "tekmovalo" med Lipico in Portorožem skozi Koper in vozila so privabila veliko radovednih gledalcev. Med avtomobili iz petih držav so bili najzanimivejši Piccolo 1906, Austro Daimler 1899 in pa Ford T 1923.

STAROSTA slovenskih duhovnikov je Friderik Sternad, ki stopa v 95 leto in še rad pomaga v cerkvi v Podčetrtku.

Letošnji biseromašniki so: Viljem Cunder (Skaručina), Ivan Pečnik (Ljubljana), dr. Ivan Zelko (Špitalič), Alojzij Žalar (Maribor), Franc Časl (Mengeš), Jožef Godina (na Koroškem) in Leon Kristanc (ZDA).

Letošnjih zlatomašnikov je kar dolga vrsta. — V ljubljanski nadškofiji: Pavle Kržišnik (Ljubljana), Jože Lušin (Log pri Brezovici), Vinko Toš (Pleterje), prof. dr. Janez Oražem (Ljubljana), Stanislav Žerjal, p. Benjamin Tomšič (frančiškan), p. Anton Zupančič (jezuit), Drago Pokorn (lazarist in bivši kitajski misijonar), p. Tarzicij Geijer (pleterski kartuzijan, po rodu Holandec). V mariborski škofiji: Ivan Campilin, Janez Gregor (Tišina), Janez Škraban (Prekmurje), Rudolf Jerman (Loka pri Zidanem mostu). — Koprška škofija: Msgr. Ivan Kobal (škofijski kancler v Koprju), Msgr. Jože Milič, prelat Andrej Simčič (Ravnica nad Grgarjem), p. Anastaz Bajuk (frančiškan na Kapele pri Novi Gorici), Stanko Vrtovec (upokojen, Dornberk), Msgr. dr. Anton Požar (malo semenišče v Vipavi). — Slovenski zlatomašniki izven Slovenije pa so: Ignacij Brglez ter Alojzij Jenko (v ZDA), Franc Mihelčič (Kanada), dr. Filip Žakelj (Argentina) in p. Stanislav Mali (cistercijan v Stamsu v Avstriji).

Lepo je praznovati jubilej in vsi ti jubilitati zaslužijo našo pozornost in iskrene čestitke. So pa jubileji tudi zgovorni dokaz, da je delavcev vedno manj, če jih ne nadomestijo novi, mlajši. Prosimo Gospoda žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev!

Tekst
in foto:
P. CIRIL

KONCERT 1985

DOVOLITE mi, da pričnem s poročilom o **enajstem mladinskem koncertu**, ki je bil v soboto 31. avgusta 1985 v Adelaidi, z zadnjega konca. Zadnji del poti domov v Sydney sem bil v avtobusu med mladimi. In bolj ko smo se bližali Sydneyu, bolj so ponavljali popevke; še in še isto, ki jo je na koncertu pela skupina "Cheap Expense" – Šifrerjevo "Ostani z nami". Vsi mladi so navdušeno prepevali z Andrejem. Ušesa so me že bolela od tega neprestanega ponavljanja. Pa so spet začeli znova, ko sem mislil, da bo le konec: Ostani z nami . . . Navsezadnje pa sem le dejal sam sebi: Ali ni prav prijeten občutek, da tem našim mladim zveni po glavi slovenska pesem? Kar naj jo ponavljajo še in še!

Kako sta že rekla v pozdravu **Sonja Dodič** in **Branco Pahor**, ki sta spretno povezovala spored? "Slovenska beseda iz roda v rod! Beseda, prelita v pesem in ples, beseda, porojena v zemlji slovenski, gre iz roda v rod. Besede in pesmi, ki so vam jih, dragi starši, vaše matere in očetje v domovini govorili in matere prepevale ob zibelki, so ostale globoko v vaših srcih. Pa ne samo v vaših srcih! Posredovali ste jih nam, mlajšim, ki smo se rodili tu v Avstraliji. Za to bogato dediščino, ki ste nam jo posredovali, bi se vam radi nocoj zahvalili. Nocoj bi vam radi pokazali, da spoštujemo in ljubimo besedo slovenske matere."

In ob zaključku koncerta je **Danilo Kreševič**, predsednik verskega središča Svete Družine v Adelaidi, pomenljivo povedal: "Dragi rojaki, spoštovani gostje, ob zaključku nocojšnjega slovenskega mladinskega koncerta bi se vam rad vsem prav iz srca zahvalil. Največja zahvala gre našemu mlademu rodu. Pripravili so nam zares lep in bogat spored. Hvala vam za tako prijeten večer!"

Pred dvema letoma, ko nas je obiskal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar, je ob neki priliki dejal, da bo slovenska pesem še dolgo živela tudi potem, ko bo slovenski jezik v pogovoru že zamrl. Res je, za ohranitev samobitnosti vsakega naroda ima pesem – in to narodna pesem – velik pomen. Mi se tega zavedamo: Ko bomo mi odšli, ne bo naša mladina dosti uporabljala slovenskega jezika, toda slovenska pesem bo živela v njihovih srcih. To je dediščina, ki smo jo prejeli od naših mater v dar in jo posredujemo mlajšim. Tako gre res SLOVENSKA PESEM IZ RODA V ROD.

Velika zahvala gre našim verskim središčem, ki se trudijo, da bi zavest slovenstva vedno živela med nami. Veliko zaslugo imata p. Bazilij in p. Stanko, ki sta pričela z organizacijo teh koncertov, ki so danes – hvala Bogu! – tako razgibani in pestri. Ti koncerti imajo velik pomen za našo narodno skupnost: povezujejo mladi rod med seboj, budijo narodno zavest in ohranjajo slovensko tradicijo. Škoda je le, da tistih, ki tako poudarjajo slovenstvo, pri teh koncertih ni prisotnih in niti ne sodelujejo. Lahko mirno rečem, da so ti koncerti za nas, Slovence v Avstraliji, ena najlepših in največjih kulturnih prireditev. In od nas starejših je odvisno, koliko bomo pomagali in dali oporo mlademu rodu s priznanjem za njih delo in trud..."

Zdaj pa pogledjmo, kako je potekal **enajsti mladinski koncert**, ki je bil v lepi in prostorni ukrajinski dvorani. Za začetek koncerta so nam dekleta in fantje mladinskega pevskega zbora "Anton Martin Slomšek" iz Adelaide zapeli *avstralsko himno* – pesem dežele, ki je Slovence sprejela in katere državljani smo. Zbor vodi **Jože Šterbenc**, na harmoniko spremlja **Thomas**

Valenčič, pevci pa so: Pavel Čeligoj, David Dodič, Sonja Dodič, Anita Isler, Majda Ivančič, Marica Ivančič, Lili Ivančič, Olga Ivančič, Slava Ivančič, Frank Jenko, Robert Katrn, Stevan Kolman, Anthony Kreševič, Nives Kreševič, Silvana Kreševič, Silvana Polkar, William Puž, Luisa Rant, Elizabeth Sužnik, David Valenčič, Thomas Valenčič, Sonja Valenčič in Walter Valenčič.

Pri državni himni je človek kar nujno malo uradno protokolaren. Nisem se še povsem otrešel te drže, že so na oder privandrali "Slovenski vandrovci" – folklorna skupina fantov in deklet Slovenskega doma iz Adelaide. Vodja je Jordan Kodele, plesalci pa so: Slavko Cafuta, Natalia Cafuta, David Dodič, Frank Dodič, Boris Hrvatini, Lili Hrvatini, Majda Ivančič, Marica Ivančič, Olga Ivančič, Slava Ivančič, Cvetka Jelušič, Frank Jenko, Jordan Kodele, Branko Pahor, Robert Pahor in Sonja Ritoc. Občuteno in dovršeno so zaplesali dva plesa: *Šoštersko* in polko *Drija drajsa*. Razveselili bi se jih sam kralj Matjaž ob svojem prebujanju. Vesel bi bil vsega tega slovenskega večera.

V tretji točki sporeda je prijel za harmoniko Tomaž Valenčič in zaigral skladbi *The Gay Picador* in *Accordiomania*.

Mladinski pevski zbor "Zlati glas" iz Wollongonga nas je ogrel s pesmimi *Ognjemet*, *Dan ljubezni* in *Domačija*. Zbor vodi Vesna Hatežič, pevci pa so: Vesna Hatežič (Key board), Filip Hatežič (kitara), Marija Brodnik (bas kitara), Luis Brodnik, Marko Celin, Marija Ferbežar, Margaret Hatežič, Robert Koprivec, Blanka Košak, Leonie Marinič, Vanessa Marinič, Suzan Mlinarič, Peter Murko, Darko Novak, Tanja Novak, Rebeka Rudolf, Brigita Brodnik, Andrej Žičkar.

Erika Hudina iz Canberre je zaigrala na orgle *Pridi Gorenjc* ter *Sound of Music*.

Mladi fantič Filip Ivančič iz Adelaide je modro in poudarjeno deklamiral pesem Simona Gregorčiča: *Daritev*.

Mladinska vokalno-instrumentalna skupina "Cheap Expense" iz Sydneya je zaigrala in zapela *Ostani z nami* in pa pesem *You*. Člani skupine so: Irena Stariha (vokal), Mark Stariha (ritem kitara), Franc Rožanc (prva kitara), Henry Stariha (bas kitara), Glen Henwood (bobni).

"Zarja", mladinski pevski zbor sydneyanskega verskega središča Merrylands, nam je prepeval sledeče pesmi: *Slišati je angele*, *No More Lonely Nights*, *Love of the Common People*, *Prosim te za življenje*, *Zvonovi*. Zbor vodita Irena in Miriam Stariha, člani zboru pa so: Judita Bavčar, Marjetica Bolko, Irena Bolko, Jože Car, Marijan Car, Kristina Cetin, Robert Dolenc, Bernadette Frankin, Erica Frankin, Milena Godec, Tony Godec, Denise Grželj, Margaret Grželj, Mary-

anne Ilesič, Carmen Kalc, Michelle Kalc, Ana Kavaš, Sonja Kolar, Tanja Kolar, Olga Kužnik, Silvija Kužnik, Jana Lipold, Teja Lipold, Jožica Modrijančič, Robert Pečovnik, Kati Pezdirc, Kristina Pezdirc, Tanja Resnik, Edi Robar, Mark Rožanc, Peter Šarkan, Gail Twrdy in Karen Twrdy. Spremljava: Mark Stariha (kitara), Franc Rožanc (kitara), Henry Stariha (bas kitara), Miriam Stariha (orgle), Boris Kobal (piano), Glen Henwood (bobni).

Kristina Berginc iz Sydneya nas je popeljala v svet jazza s plesom *Fire in the Sky*.

Brigita Osolnik iz Canberre je na piano izvajala skladbi *Send in the Clowns* ter *Piano Man*.

Kvintet "Karantanija" iz Melbourn nas je razveselil s poskočnimi domačimi vižami: *Ob slapu*, *Melodija za tebe*, *Na avtocesti* in *Še vedno praznujemo*. Člani kvinteta so Peter Pimat (harmonika), Bojan Jakša (klarinet), David Jakša (trobenta), Ivan Horvat (bas kitara), Edi Štemac (bobni). Za nastop jih je pripravil Alojz Jakša, oče Jakšetovih dveh in sam odličen klarinetas.

Kristina Pezdirc iz Sydneya je na orgle zaigrala dve skladbi: *I Can't Help Falling in Love* ter *Side by Side*.

Folklorna skupina Slovenskega društva Sydney je sestavljena iz sledečih deklet in fantov: Jože Car, Marijan Car, Daniel Farkaš, David Farkaš, Jana Farkaš, Milena Godec, Tony Godec, Karen Kalc, Michelle Kalc, Ana Kavaš, Sonja Kolar, Tanja Kolar, Kati Kustec, David Ramor, Edi Robar, Mark Rožanc. Zaplesali so nam dvoršeno dva plesa: *Dekleta*, *željne plesa* in *Kadar se gre na lov*.

Katarina Pezdirc iz Sydneya je tako kot sestra zaigrala na orgle dve skladbi: *Baby Face* in *Beer Barrel Polka*.

Sestri Vesna in Margaret Hatežič iz Wollongonga sta nam prikazali nekaj novega: 'tap dance' na pesem *Jaz in ti*.

Že precej časa igrajo in pojo mladi v ansamblu "Večerni zvon" iz Melbourn. Kar lahko se kosajo z marsikakšnim ansamblom iz Slovenije. Njihova imena so: John Barič (vodja ansambla – harmonika), Andrej Turk (vodilna kitara), Zlatko Fekonja (saksofon), Emilija Arnuš (bas kitara), Majda Barič (bobni), Greta Debeljak (vokal). Razveselili so nas s Slakovo *Vaški zvon*, *If you Love me* in pa z *Veselo polko*. Po končanem koncertu pa so igrali in peli za veselo razpoloženje in ples.

Andrej Žičkar iz Wollongonga je na orgle zaigral pesem *Star Wars*.

Osemnajsta točka koncerta je pripadala Loliti Plejbas iz Adelaide: z gibi virtuoza je na piano zaigrala Mendelsohnovo skladbo *Rondo capriccioso*.

Bratec in sestra iz Melbourn – Simon in Tanja

SLOVENSKA PSEM IZ RODA V ROB

SONJA DODIČ
in BRANKO PAHOR

THOMAS VALENCIČ

"ZARJA"

KRISTINA PEZDIRC

MARGARET in VESNA HATEŽIČ

ANSREJ ŽIČKAR

FOLKLORNA SKUPINA S.D.S.

"ZLATI GLAS"

SIMON in TANJA GRILJ

JOŠKO KONESTABO

LOLITA PLEJBAS

"SLOVENSKI VANDROVCI"

MARKO CELIN
in ANDREJ ŽIČKAR

JOZEF ŠTERBENC

ERIKA HUDINA

BRIGITA OSOLNIK

"CHEAP EXPENSE"

KRISTINA BERGINČ

"KARANTANIJA"

FILIP IVANČIČ

"VEČERNI ZVON"

SLOVENSKA KLUBSKA ŠOLA ADELAIDE

DAVID VALENCIČ
Misli, September 1985

KATI PEZDIRC

Grilj — sta v duetu dvoglasno zapela narodne *Na potoku, Tam kjer teče bistra Zila* in *Kje so tiste tičke moje*. Bilo ju je lepo gledati in poslušati.

David Valenčič iz Adelaide je na piano zaigral pesem *Balada Pour Adeline*.

V igro svetlobe in teme je odmevala Bachova *Ave Maria*. **Joško Konestafo** (iz Adelaide) je igral trobento, na piano pa ga je spremljal **Jože Šterbenc**, vodja adelaidskega mladinskega zbora.

Slovenska pesem je pesem veselja, polna razvedrila in dobre volje. Nekaj takega so nam naklonili **Mladi glasbeniki** slovenske klubske šole iz Adelaide. Zaigrali in zapeli so nam: *Triglav, Domovina* in *Primorska burja*. Tukaj so njih imena: **Janez Ritoc** mlajši (harmonika), **Robert Szivoc** (kitara), **Tonči Szivoc** (klarinet), **Daniel Leš** (saksofon), **Pavel Čeligoj** (bobni), **Silvana Poklar** (vokal), **Rozi Ljubičič** (vokal).

V duetu sta zapela pesem *O, ne, Sheryl*! **Marko Celin** in **Andrej Žičkar** iz Wollongonga.

Dan ima štiriindvajset ur — tako je imel tudi naš letošnji koncert štiriindvajset nastopnih točk. V zadnji, štiriindvajseti torej, so spet nastopili domačini: mladinski pevski zbor "**Anton Martin Slomšek**". Pod modrim vodstvom priznanega mojstra **Jožefa Šterbenca**, ki se že leta in leta marljivo trudi z adelaidsko mladino, so ubrano zapeli *Marko skače, Kaj bi jaz tebi dau, Vasovalec* in *Jadransko morje*.

Ob koncu koncerta sta že omenjeni **Danilo Kresevič** in **Martina Rant** razdelila zahvalna priznanja vsem nastopajočim in potem se je dvorana kaj hitro spremenila v prijetno omizje. Melbournski ansambel "**Večerni zvon**" je poskrbel za prijetne viže, gospe v kuhinji za pognjene mize, možje pa za dobro kapljico. Mladinci so imeli v drugi manjši dvorani svoje veselje — disko. Pa so se prišli radi zavrteti tudi med starejše.

Pravično je, da dodam tudi ostale sodelujoče pri izvedbi koncerta: **Miro Čeligoj** je skrbel za luči in ozvočenje, ureditev odra je bila v rokah **Nives Kresevič**, **Simona Ranta** in **Pavla Čeligoja** (ta je imel na skrbi tudi snemanje). Sliko z motivom slovenskih planin kot odrsko ozadje je napravila **Anita Isler**. Koordinator nastopov je bila **Martina Rant**, reditelja pa **Tone Jesenko** in **Lojze Poklar**. — Na razmnoženem sporedu so tudi imena članov koncertnega pripravljalnega odbora, od predsednika **Dr. Stanislava Franka** še **Martina Rant**, **Sonja Dodič**, **Marija Pahor**, **Angela Dodič**, **Luisa Rant**, **Pavel Čeligoj**, **Anthony Kresevič**, do koordinatorja **p. Janeza**.

Če bi zdaj, ko je že vse za nami in so se tudi trenutna navdušenja že poglela, hoteli na kratko analizirati letošnji enajsti mladinski koncert, lahko mirno zapišem tole: Koncert je bil zelo pester, po mnenju nekaterih morda res malo predolg, a odlično pripravljen ter izpeljan. Vsa pohvala odboru, sodelavcem in seve-

da vsem nastopajočim, skupinam kot posameznikom! Tisti, ki že nekaj let obuskujejo te naše mladinske koncerte, pravijo, kako njih kvaliteta iz leta v leto raste. Pritrditi je treba **Danilu Kreseviču**, da so ti koncerti med nami "ena najlepših in največjih kulturnih prireditiv". Predstavniki avstralskega javnega življenja, ki so se udeležili letošnjega koncerta — **Michael Schulz**, Čeh po rodu, predsednik Komisije za etnične zadeve Južne Avstralije; **Murray Hill**, zastopnik vodje opozicije **Johna Olsena**; **Florence Pens**, županja občine **Hindmarsh** — vsi ti se niso mogli načuditi, da ima slovenska skupnost v Avstraliji toliko mladih talentov. **Gospod Schulz** je po zahvali za tako bogat večer nagovoril z odra našo mladino celo — po slovensko. Avstralski politik nas je nagovoril v našem jeziku! Kako smo mu zaploskali! V spomin pa se mi je tisti trenutek prikradel občutek besa nekega letošnjega poletnega večera doma, ko sem, ne vem že kje, gledal in poslušal poročila ljubljanske televizije. Med prvimi najbolj važnimi poročili je bila vest s seje **CK KPJ**, ki naj bi pripravljala kongres **ZKJ**. In na tej seji sta govorila tudi dva slovenska politika, **Mitja Ribičič** ter **Milan Kučan**. Oba sem srečal osebno na nekem sestanku Koordinacijskega odbora **SZDL**, kjer sem bil navzoč kot predsednik slovenskih bogoslovcev. In oba sta ta večer klatila neko jugoslovanščino — ne slovensko ne hrvaško ne srbsko — ampak to je bila res "neka jugoslovanščina". Tako slovenski politiki v Beogradu (**Stane Dolanc** pa upa to narediti celo v **Bohinjski Bistrici** — saj je bilo potem nekaj vetra!). Zato sem in smo še kako poskali avstralskemu politiku, ki se je potrudil z nekaj slovenskimi stavki nagovoriti "drago slovensko mladino", kot je dejal.

Vsi, ki smo bili gostje (dva avtobusa iz Sydneya, en iz Wollongonga in en iz Melbournea ter več zasebnih avtomobilov), smo adelaidskim Slovincem hvaležni za izredno gostoljubje. To ni le fraza! Naši so rekli: "Mi pa nismo tako gostoljubni!" Pa so lani tudi **Adelaidčani** občudovali sydneyjsko gostoljubnost in leto prej s Sydneyčani vred melbournsko, mar ne? Tako nas ta srečanja res čedalje bolj združujejo in dajejo priliko, da pokažemo, kaj smo in kaj zmoremo, ker hočemo živeti in korenin naroda, ki mu pripadamo.

Prijaznosti, ljubeznivosti, čara domače besede ter nasmeha — vsega tega ni mogoče zapisati. **Rojaki** v **Adelaidi** in **Berriju**, kjer smo se ustavili v nedeljo zvečer na poti domov: čas, ki smo ga preživeli skupaj, je bil prazničen, je bil kakor izkustvo psalmista: "Glej, kako dobro in prijetno je, če bratje skupaj bivajo" (**Psalm 133, 1**).

"Zbogom in nasvidenje" smo si rekli — v želji, da se spet prihodnje leto nekje srečamo ob slovenski besedi in slovenski pesmi, ku jo vsajamo iz našega roda v mlajši rod, ki raste med nami.

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

ZOPET je treba sestri za pisalni stroj. Tokrat sem še posebno zakasnel. Veliko časa mi je vzel **Mladinski koncert** in ves teden po koncertu še nisem bil razpoložen za pisanje. Utrujenost je razumljiva, saj je bilo zadnji teden meseca avgusta naše versko središče pravo mravljišče pridnih ljudi in rok. Prvič v Adelaidi je bila prireditev v takem obsegu kot je vseavstralski koncert slovenske mladine. Razumljivo je bilo veliko skrbi s pripravami in potekom – da je šlo vse prav, je znak enotnosti naše primeroma male narodne skupnosti, kar so lahko opazili tudi rojaki od drugod.

Že ko smo začeli razmišljati o koncertu, je v ta namen ustanovljeni odbor pridno pomagal z nasveti. Velika je zasluga naših neutrudnih mojstrov, ki so pripravili ukrajinsko dvorano. Že pri vstopu v dvorano je pogled na oder vsakogar očaral. Motiv s slovenskih planin z Aljaževo kapelo v Vratih – delo mlade Anite Isler, ki je rojena v Avstraliji, pa je le znala vsakemu pričarati željo iti "nazaj v planinski raj". Velika opora sta ji bila starša: mama Lojzka je žrtvovala barvo za naše namene, oče – po rodu Švicar – je pomagal z nasveti. Hvala za lep dar slovenskemu misijonu!

O koncertu bo menda poročal p. Ciril, ki je bolj več tovrstnega pisanja. Tu pa naj posebej omenim Čeligojevega Mira, ki je s pomočjo mlajšega brata Pavla sprejel odgovorno skrb pri ozvočenju, osvetljavi in poteku samega koncerta. Veliko je treba znanja in spretnosti, da gre vse brez zastojev. Njuna skrb je pokazala odlični uspeh in zaslužita našo zahvalo ter pohvalo. – Da nismo čakali nastopajočih, je bila odgovornost Kreševičevega Antona, pomagala pa mu je mlajša sestra Nives.

Rantov Simon je ob sodelovanju sester Martine in Lojzke napravil načrt za priznanja nastopajočim, ki so bila letos prvič podeljena. Tudi napis – geslo letošnjega koncerta – je bil njegovo delo.

Žene in matere so načrtovale in izvedle vse kar tiče kuhinje, da so bili gostje lepo sprejeti in postreženi. Tudi to se mi zdi nujno posebej omeniti.

Upam, da so se gostje od drugod ob koncertu med nami dobro počutili. Veseli smo jih bili, zlasti še na-

stopajoče mladine. Našo zahvalo zasluži melbournski ansambel "Večerni zvon", ki ni le nastopal, ampak igral tudi po koncertu za ples in domačo zabavo.

Posebej bi se rad zahvalil Odboru adelaidskega Slovenskega društva za sodelovanje. Društvo nam je odstopilo dvorano že v petek popoldne in pa v nedeljo, da so se gostje od drugod udobno počutili. To razumevanje je samo pozdraviti in sem prepričan, da se bo obrestovalo v dobro dejavnosti društva kot verskega središča. Bog povrni za uslugo!

Ne bi pa šel rad mimo dejstva, da mnogih, ki se sicer radi trkajo na prsa v svoji slovenski zavednosti, ni bilo na koncertu. Res, lahko se je širokoustiti, ko pride uradni obisk iz Slovenije, pokazati narodno zavednost ob drugih prilikah je pa malo drugače. Tudi tisti, ki so mislili, da bo vse propadlo in koncerta ne bo, če njih ne bo zraven, so se zelo zmotili. Vsem, ki smo se koncerta udeležili, se poraja vprašanje: za kakšen blagor našega naroda delajo? Za našo narodno ohranitev, ali za večji razdor in hromenje narodne žarosti?

Veselje, ki nam ga je pripravilo srečanje na koncertu v soboto zvečer, se je nadaljevalo naslednje jutro v cerkvi svete Družine. Saj je bila nedelja **praznik očetov**. Vsi udeleženci od drugod so se udeležili slovenske maše, ki jo je vodil ob p. Cirilu in meni sydneyjski pater Valerijan. Pri vходу sta Ivančičevi Marica in Olga slehernemu očetu pripele rdeč nagelj z rožmarinom in slovenskim trakom.

Med mašo so prepevali mladinski zbori iz Sydneya, Wollongonga in Adelaida.

Po bogoslužju smo bili povabljeni v Slovenski dom, kjer je bil pripravljen B.B.Q.

Na vsak korak je bilo v dneh ob koncertu veliko veliko dobre volje. Bogu hvala!

Tik pred koncertom smo prejeli iz ZDA žalostno

Ob koncu koncerta: delitev priznanj nastopajočim

novico, da je bivši adelaidski dušni pastir p. Filip Inocenc Ferjan po težki bolezni odšel po plačilo k Gospodarju življenja in smrti. Adelaidske rojake je vest zelo prizadela, saj je p. Filip zanje žrtvoval pet let svojega življenja in veliko dobrega storil. Za mnoge njegove trude ve samo Bog, ki mu je zdaj vse bogato poplačal. P. Filip pa naj pri Njem prosi za našo skupnost, da bi še naprej ostala povezana in pripravljena za medsebojno pomoč.

V petek 6. septembra zvečer smo imeli za pokojnega patra v naši cerkvi mašo zadušnico, enako bo zanj maša tudi na nedeljo 15. septembra. Med to bo

prepeval mladinski zbor – v znamenje hvaležnosti, saj je zbor, ki obhaja drugo leto desetletnico obstoja, on ustanovil. Naj blagi pokojnik počiva v miru božjem!

Verouk za birmance je vsako soboto ob treh, za ostale vsak mesec enkrat in je sproti objavljeno. Vsi ste vabljeni k uram duhovnega poglobljanja.

Radijska ura v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu s pričetkom ob osmih zvečer. Na valovih etnične radijske postaje 5 EFIFM prisluhnite domači besedi in melodijam!

P. JANEZ

Ob državnem budžetu za 1985/86

ZVEZNI proračun, ki ga je v avgustu v parlamentu podal avstralski zakladnik g. Keating, je neverjetno konservativen in previden dokument. Tega zares ne bi pričakovali od laburistične stranke. Vse kaže, da bo bolj ustregel poslovnim krogom, kot pa sindikatom. Kajpada, gospodarstvo je potrebno mešati s politiko; treba je misliti na ponovno izvolitev.

Zanimivo je, da to pot ni najavljenih nobenih novih davkov. Ampak to ne pomeni, da bo pri tem ostalo.

Čez mesec ali dva bo vlada objavila temeljito spremembo davčnega sistema in davčne osnove. Baje bodo pridobili srednji sloji na račun bogatih in revnih. No, bomo videli.

Budžet predvideva, da se bo celokupni avstralski narodni produkt povečal v naslednjem finančnem letu za 5%, tedenski zaslužki se bodo povečali za 7%, toda inflacijska stopnja bo skočila na kakšnih 8%, kar ne obeta nič dobrega.

TABELA A – Državni izdatki za 1985/86

	milijoni dolarjev	sprememba na leto prej	od vsega v %
Obramba	6535	+10.0	9.5
Šolstvo	4944	+ 9.4	7.2
Zdravstvo	6701	+ 9.6	9.7
Socialno skrbstvo	19077	+ 7.0	27.6
Stanovanja in podobno	1397	+ 5.2	2.0
Mesta in okolja	38	+15.7	0.1
Kultura in rekreacija	849	+12.2	1.2
Ekonomске usluge	4341	- 3.0	6.3
Državne usluge	4767	+ 7.7	6.9
Rezerve in drugo	20418	+11.5	29.5
Skupaj	69067	+ 8.4	100.0
– dohodki	64149	+12.6	
Deficit	4918	-27.1	

Viri: Sydney Morning Herald, 21.8.1985;
Australian Treasury Papers for 1985/86, Canberra;

In kakšni bodo državni dohodki in izdatki? V letu 1985/86 imajo zvezne oblasti načrt "nabrati" 64,149 milijonov avstralskih dolarjev (glej Tabela A!). Malo več kot polovico te vsote predstavlja osebni davek, eno petino razne carinske pristojbine, ostalo pa druge poslovne in tržne davčne obveznosti. Iz Tabele razberemo, da bodo izdatki 69,067 milijonov dolarjev in zatorej razlika 4,918 milijonov avstralskih dolarjev pomeni primankljaj oz. deficit. Zelo dober znak je, da se je le-ta zmanjšal skoraj za eno tretjino, drugače bi bila večja inflacija in manjša gospodarska rast.

Večji delež vseh izdatkov gre za socialno zaščito revnih in nezaposlenih (teh bo po načrtu še vedno kakšnih 7.5% vse delovne sile). Več sto tisoč delovnih mest je treba hitro najti; to je kočljiva naloga in proračun vsebuje nekaj pozitivnih smernic.

Verjetno bralce "Misli" zanima, ob tej priliki, kje "stoji" naše avstralsko gospodarstvo v primerjavi z drugimi deželami. V ta namen sem pripravil Tabela B, ki razločno kaže kako in kje. Komentar je pravzaprav odveč.

TABELA B – Gospodarska primerjava izbranih dežel v letu 1984 *

	Prebivalstvo v milijonih	Narodni dohodek po osebi v US\$	Blagovni promet v US milijardah		Povprečni davek kot % narodnega produkta	Inflacija v %	Nezaposlenost v %
			Izvoz	Uvoz			
Avstralija	15	11,490	20.7	19.4	32	4.2	8.9
Z. D. A.	238	14,110	199.1	267.9	33	4.3	7.5
Japonska	120	10,120	146.8	125.0	29	2.2	2.7
Kanada	25	12,310	72.4	60.5	37	4.4	11.3
Velika Britanija	56	9,200	91.4	99.2	42	5.0	12.7
Francija	55	10,500	91.1	105.3	46	7.4	10.0
Italija	57	6,400	72.7	78.3	42	10.7	10.4
Zahodna Nemčija	61	11,430	168.7	152.0	39	2.4	8.1
Avstrija	8	9,250	15.4	19.3	43	5.6	4.0
Argentina	30	2,070	7.9	4.7	33	70.0	20.0
Jugoslavija	23	2,570	9.9	12.1	40	25.0	12.0
Madžarska	11	2,150	8.7	8.5	35	10.0	6.0

Op. * Nekateri podatki se nanašajo na leto 1983 in nekateri so ocenitev;

Viri: I.M.F., "World Economic Outlook 1985", Washington, D.C.;

The World Bank, "World Development Report 1985", Washington, D.C.;

"The Economist", London; razni;

In da se vrnemo k budžetu. Po moje je preudaren načrt, kako voditi naše gospodarstvo v naslednjem

letu. V danih okoliščinah je na previdnem, pravem mestu.

TOMAŽ MOŽINA, M. Ec. (Sydney)

V Slovenskih goricah pa trta zori ...

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$60.— Antonija Merlak (v spomin svoje-
mu pokojnemu možu Matiju, ki je rad
prebiral Misli); \$30.— Roman Perko;
\$20.— Minca Eberle; \$19.— Jožefina
Hvala, Janja Sluga; \$15.— Jože Vah;
\$14.— Vanda Sperne, Zorko Abram,
Emil Celin; \$10.— Tomaž Možina, Mari-
ja Marcina; \$8.— Ivanka Domanjko, Jo-
že Bezgovšek, Alojz Jakša; \$5.— Peter
Bizjan; \$4.— Maksimilijan Brunčič, Ana
Šutej, Vinko Lavrič, Steven Saule, Tin-
ca O'Brien, Rafael Koren, Bogomir Je-
senko, Ivanka Hrvatina; \$3.— Marija
Gorjanc; \$ 2.— Slavko Koprivnik;
\$1.— Marija Telich, Marija Devetak;
\$ 0.60 Maks Roth.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— C. Š.; \$50.— N. N. (Qld.), Albi-
na Konrad; \$20.— Druž. Anton Kristan
(za lačne), druž. Alojz Žagar, druž. Bo-
gomir Jesenko; \$10.— Anton Brumen,
Ana Kustec, družina S. Plaznik (vsi trije
za lačne), Ana Kustec, Alojz Golja (za
avto p. Hugonu).

MATERI TEREZJI

V INDIJO:

\$50.— Ana Klekar z družino (božični
dar lačnim otrokom), Roman Perko;
\$20.— Rihard Bogatec; \$4.— Emil Celin
(za lačne); \$3.— Marija Telich (za lačne
otroke).

DOBROTNIKOM

BOG STOTERO POVRNI!

Zaradi pomanjkanja prostora sem mo-
ral tokrat izpustiti redno stran Kotiček
naših mladih. Upam, da mi tega mladina
ne bo zamerila, saj je v tej številki v na-
domestek dolg članek o letošnjem Mla-
dinskem koncertu in celi dve srednji
strani slik.

Rad bi spet spomnil starše, da zbiram
podatke in slike slovenskih otrok, ki so
dosegli kako akademsko stopnjo. Naj mi
pomagajo, da bo ta seznam naših diplo-
mantov čim popolnejši! — Urednik

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

SEDEMINDVAJSETO POGLAVJE

NALOGA

»Torej vam je tale sprehod z avtom koristil, miss Gray?« je vprašal Garth.

Prvikrat sta šla skupaj z Garthom in prvokrat sta sku-
paj pila čaj v knjižnici. Tisti njen konec tedna v mraku
je že rodil prve sadove. Sklonila se je in lepo položila
skodelico tako, da jo je Garth lahko dosegel z roko.

»Odslej vedno jejte skupaj z menoj,« mu je rekla s
tako pomirjujočim glasom, da se mu je zdelo, kot da bi
ga pobožala. »Na ta način pri jedi ne boste imeli nobenih
neprijetnosti. Ali si ne upate zanesti se na moje oči?«

Garth se je veselo zasmel in hvaležno odgovoril: »V
vsaki stvari se bom zanesel na vaše oči. Prav zdaj bi rad
tem očem zaupal nalogo, ki je ne bi zaupal nobenim dru-
gim očem. Ali se je mrak že začel spuščati, miss Gray?«

Sestra Rosemary je pogledala skozi okno in potem na
svojo uro.

»Čaj sva popila nekoliko bolj zgodaj, ker sva s spreho-
da prišla lačna. Ura še niti pet ni, zunaj je še svetlo, kajti
sonce zaide šele ob pol osmih.«

»Se pravi, da je svetlobe več kot dovolj!« je vzkliknil
Garth. »Ste že popili čaj, miss Gray? Ob tem času sonce
sije v zahodno okno mojega ateljeja. Saj veste, kje je,
ker ste že bili tam gor, ko ste šli po študijo za portret
lady Brandove. Gotovo ste takrat v nekem kotu opazili
zložena platna. Nekaj je še nedotaknjenih, nekaj pa sem
jih rabil za neke študije. Med temi boste našli dve, ki bi
jih rad vzela, da jih uničim. Ondan sem prosil Simpsona,
naj me odvede gor. Rekel sem mu, naj me pusti samega
in s tipanjem sem poskusil najti ti dve platni, a sem se
kmalu čutil čisto izgubljenega med tolikimi platni. Nisem
maral prositi Simpsona, naj mi pomaga, ker bi ga vsebina
tistih slik utegnila vznemiriti in mu dala povod za kakšne
govorice. Tudi na sira Derycka nisem mogel računati, ker
bi takoj prepoznal osebo, ki je na teh dveh portretih
upodobljena. Ko sem ju slikal, si nisem mislil, da bi jih
kdaj gledale kakšne druge oči razen mojih. Moja draga in
zvesta tajnica, vi ste edina oseba, h kateri se lahko za-

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

tečem. Ali ste voljni narediti to, kar prosim? Boste to naredili takoj?»

Sestra Rosemary je že odmaknila stol.

»Veste, da bom storila, gospod Dalmain, saj sem tu, da vam ustrežem in sicer tako, kot želite.«

Garth je izvlekel iz žepa telovnika ključ in ga položil na mizo.

»Mislim, da sta platni, o katerih sem govoril, v najbolj oddaljenem kotu za neko japonsko steno. Platni sta precej veliki. Če se vam bosta zdela pretežki, ju zložite tako, da bosta gledali eno proti drugemu ter pozvonite Simpsonu. Nikar pa ga ne puščajte samega s slikami!«

Sestra Rosemary je vzela ključ, stopila do klavirja in odprla pokrov.

»Razvedrite se z glasbo, ko bom jaz tam zgoraj, gospod Dalmain. Se prej pa mi nekaj povejte: dobro veste, da me vaša dela zanimajo; ali mi dovolite, da omenjeni platni, ko ju najdem, vsaj bežno pogledam? Ali bi se ju smela po mili volji nagledati v svetlobi ateljeja? Lahko se zanesete name, da bom naredila tako, kot boste rekli.«

Umetnik v Garthu si ni mogel kaj, da ne bi ustregel želji, da kdo pohvali njegovo delo.

»Lahko ju občudujete kolikor želite, če vas to veseli, miss Gray. Ničesar lepšega nisem ustvaril, čeprav sem oba portreta slikal na pamet. To slikanje po spominu je, bolje je bilo, moj konjiček, da tako rečem.«

»Kako bom prepoznala sliko?« je vprašala sestra Rosemary, ko je krenila proti vratom. Tam se je ustavila in čakala.

Garthov glas, ki je prišel do njenih ušes, je zvenel kot pesem.

»Žena in mož, sama v drevoredu. Ozadje je samo nakazano. Ona je v večerni obleki iz temnega blaga, okoli vratu ima čipke. Tej sliki sem dal ime Soproga.«

»Razumem.«

»Na drugi sliki je ista žena z istim okrasom, moža pa na njej ni... Kaj bi ga slikal, ko pa je zanjo vedno navzoč, naj ga je videti ali ne. Žena v naročju drži...«

Klavir je utihnil in oba je zagrabila grobna tišina.

»...majhno dete, zato slika nosi ime Mati...«

Spet se je oglasila rahla in nežna glasba, za sestro Rosemary pa so se zaprla vrata. Jane je šla po stopnicah v atelje, vstopila je in si ogledala prostor.

Vsaka malenkost je zgovorno pričala o Garthu: skladnost zaves, urejenost malega prostora, prijetna udobnost umetniško opremljenih koticov.

Na enem izmed stojev je bila nedokončana slika. Ob njej je videla paletu in čopiče, ki so ležali tako, kot jih je Garth pustil tistega usodnega jutra pred tremi meseci.

Jane se je zdrznila. Spomnila se je, da nekako hote odlaga preizkušnjo, ki jo mora prestati. Za rumeno plateno steno je našla cel kup platen, ki so bila kar nametana brez reda. Videlo se je, da jih je razmetala roka slepega

Dolina Trente sredi Julijskih Alp

MOLITEV

MATERE TEREZIJE

Hočeš moje roke, Bog, da boš ves dan pomagal tem, ki potrebujejo pomoč: bolnim in revnim. – Bog, dam Ti svoje roke!

Hočeš moje noge, Bog, da boš vsak dan šel k tem, ki so potrebni prijatelja. – Bog, dam ti danes svoje noge!

Hočeš moj glas, Bog, da boš ves dan govoril vsem, ki so potrebni Tvojih besedi ljubezni. – Bog, dam Ti danes svoj glas!

Hočeš moje srce, Bog, ves dan, da boš ljubil vse brez izjeme. – Bog, dam Ti danes svoje srce!

LOŠKI ZVON

Zamajal se je loški zvon,
Vipavce vse prebudil.
Zapel je v burjo stari bron —
od Nanosa do Čavna.

Marija kliče: "Vsi na plan!
Zadihajte globoko!
Napočil je vstajenja dan —
od Nanosa do Čavna."

"Pri čem pa smo, Vipavska Mati?
Kaj upa nam ostaja?
Naš rod ječi, se v solzah brati —
od Nanosa do Čavna.

"Ne jokajte, trpinov sini!
Vipava bo še bistra!
Poznam solze po tej dolini —
od Nanosa do Čavna.

Le sem nazaj, sinovi, hčere!
Priromajte nazaj!
Saj srečen ni kristjan brez vere —
od Nanosa do Čavna.

Kar dali vam dedovi so,
to zdaj še vse velja:
le vprašajte, kaj povedo
od Nanosa do Čavna!

Le sem nazaj, otroci, v Log,
prihajajte kot nekdaj,
da srečo vrnil bo vam Bog —
Vivapcem izpod Čavna."

IVAN KOBAL

(Iz zbirke "Živi naj slovenska beseda!", ki jo je v Sydneyu nedavno izdala "Zveza Slovenske Akcije". Pri njej knjižico lahko naročite. P. O. Box 153, Rydalmere, 2116, N. S. W.)

človeka, ki se je nato brez uspeha trudila, da bi jih spravila nazaj v red. Z ljubeznijo in s spoštovanjem je Jane pobrala platna, ki so bila padla na tla, in jih skrbno zložila k zidu. Platni, ki ju je iskala, nista bili tu. Vzravala se je in s pogledom obšla atelje. V oddaljenem kotu je opazila platna, ki jih je napol zakrivala japonska stena. Šla je tja in prav kmalu je našta tisti dve sliki. Takoj ju je prepoznala. Urno ju je odnesla k oknu na zahodni strani, kjer je bila svetloba močnejša.

Nato je sedla, da bi se ju do sitega nagledala.

/Nadaljevanje sledi/

NEKOČ je živel berač. Bil je tako reven, da niti starih ponošenih čevljev ni premogel. Noge je imel povite v umazane cunje. Zaradi tega je bil ves obupan in se je s tožbo ter kletvijo potikal okrog.

Nekega dne pa je srečal pohabljenca, ki sta mu manjkali obe nogi. Tudi če bi imel cunje, bi ne mogel kaj vanje oviti. . .

Tedaj so se nezadovoljnežu odprle oči za stisko drugega. In v trenutku je spoznal, da je v primeri s tem nesrečnežem naravnost bogat. Kajti imel je zdrave noge v svojih cunjah. Ubogi pohabljenec brez nog pa se je samo plazil po tleh, če ni nikogar preprosil, da bi mu pomagal in ga nosil. . .

In berač z nogami v cunjah je povzdignil oči proti nebu. Zahvalil se je Bogu za svoje zdrave noge. In tudi za cunje, v katere jih je lahko zavil. . .

(Stara in modra zgodba, ki naj nas napravi zadovoljne in srečne)

+ O srebrnem jubileju naše Slomškove šole ste brali v zadnji številki MISLI Vse tako izgleda, da je njen začetek tudi najstarejši datum pričetka slovenskega pouka v Avstraliji. Vsaj z brskanjem po starih MISLIH nisem zasledil kakega drugega starejšega datuma pred nami.

Hvaležen sem vsem, ki ste ob začetkih in preko vseh teh let pri šoli kakor koli sodelovali. Velika zahvala gre zlasti sestram, ki so dale s svojim prihodom med nas pred devetnajstimi leti šoli novega zagona. Občudovanja vredna je bila navdušenost pokojne osemdesetletne m. Romane, ki se je kljub starosti zala približati tako otrokom kot staršem. Za šolo je bila seveda že takrat in je še glavna skrb na ramah sestre Silvestre, ki za vodstvo šole zasluži največje priznanje.

+ Četudi je jubilej Slomškove šole lep in važen jubilej za našo narodno skupnost, smo ga proslavili kaj skromno. Združili smo ga z letošnjo **Očetovsko proslavo** na prvo septembrsko nedeljo. Zahvala učencem naše šole za pripravo sporeda in Društvu sv. Eme ter gospodinjam za postrežbo in vse dobrote. Ta naša srečanja so tako domača in vedno je za vse prisotne vsega dovolj. — Prostovoljni prispevki pri vходу so prinesli Slomškovi šoli 81 dolarjev, srečolov pa 77.01 dolarjev Skladu za Dom počitka. Bog povrni vsem!

+ Pred nami je še zadnja septembrska prireditev: na zadnjo soboto v mesecu — 28. septembra — bomo praznovali s srečanjem bivših fantov hostela **srebrni jubilej Baragovega doma**. Vsi bivši Baragovci ste vabljeni — vsaj za srebrni jubilej se srečajmo v velikem številu. Tudi letos bo na vrsti naš obred petin-dvajsetletne tradicije pihanja svečk. Bomo videli, kdo bo letos zmagovalc.

Na ta večer so vabljeni tudi vsi naši cerkveni pevci, kakor tudi družine z ministranti. Vsaj nekaj v hvaležno zahvalo za pridno sodelovanje pri bogoslužju.

+ Menim, da lahko zaključim letošnjo žeganjsko nabirko, četudi bo kaka kuvertica gotovo še pršla med nedeljskim darovanjem ali pa po pošti. Vrnilo se je 275 darilnih kuvertic s skupno vsoto za vzdrževanje našega verskega središča 4,512.— dolarjev. Naj Bog povrne vsem plemenitim darovalcem!

+ Kot boste brali drugje, je letošnji **Mladinski koncert** v Adelaidi v soboto 31. avgusta lepo uspel. Iz Melbournu je šlo tja več osebnih avtomobilov, pa tudi poln avtobus. Zahvaljujem se vsem, v prvi vrsti seveda nastopajočim, da so tudi naše versko središče lepo predstavljali. Nastopil je melbournski ansambel "Večerni zvon", ki je po koncertu igral tudi za ples. Odlično se je odrezal kvintet "Karantanija", ki ga je

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

sestavil in vadił posebej za ta koncert Alojz Jakša. Z duetom ob spremljavi svoje harmonike sta tudi Simon in Tanja Grilj žela lepo priznanje. Res škoda, da so Glasniki ravno zdaj "na oddihu", dokler ne najdemo primerne voditelja zanje, kar pa ni tako lahko.

+ O letošnjem **Dnevu naših upokojencev** na tretjo septembrsko nedeljo bom poročal prihodnjič. Enako tudi o **Walkathonu** isto nedeljo popoldne. Letos se jih je za hojo manj priglasilo, med starejšimi pa razsaja epidemija influence, saj je skoraj v vsaki hiši kdo bolan.

+ Krsta v naši cerkvi od zadnje tipkarije ni bilo nobene, poroke pa naj omenim tri. Dve sta bili pri nas: Dne 18. avgusta sta si pred našim oltarjem obljubila zvestobo **Michael Charles Syka** in **Gabi Antonija Prpich**. Oba sta seveda že tukaj rojena. Ženin je češkega pokolenja (rojen v Melbournu in krščen v Richmondu), nevesta hčerka hrvaškega očeta in slovenske matere iz Kočevja (rojena v Coburgu, krstil pa sem jo v Morelandu). — Druga poroka je bila 7. septembra, ko je **Anton Diviak** pričakal nevesto **Marijo Saksida**. Ženin je bil rojen v Footscrayu in krščen v Yarraville, nevesta pa rojena v Carltonu, a krstil sem jo v Hawthornu.

Tretja poroka je bila v stolnici sv. Patrika dne 31. avgusta. **Jožef Kodrič**, rojen in krščen v Melbournu, je dobil za življenjsko družico **Leanne Curley**, avstralskega rodu in tudi iz Melbournu. Poročil pa ju je Father Frank Curley, nevestin sorodnik.

Vsem trem parom iskrene čestitke!

+ **Sestra Petra Kropich** je prišla med nas z zamudo štirih dni šele v torek 3. septembra. Svojo potrpežljivost je preizkušala z več drugimi na ljubljanskem letališču, od koder iz nepojasnjenega vzroka letalo za Beograd ni hotelo odleteti. Tako je zamudila svojega Qantas - ptiča. No, glavno, da je prišla, saj je

povratak težko čakala. Tudi sestra Ema jo je vesela. Zdaj gre najprej na obisk k staršem v Wollongong, potem se vrne k nam v Baragov dom.

Sestri Petri izrekamo še enkrat veselo dobrodošlico!

+ Vsakoletna **maša narodnih skupnosti** v melbournski stolnici bo letos na **prvo oktobrsko nedeljo (6. oktobra) popoldne ob 2.30**. Maševal bo nadškof Little ob somaševanju izseljenskih duhovnikov. Ker letos obhajamo 150-letnico naseljevanja Viktorije, bodo pri tej maši častni gostje tudi Guverner za Viktorijo, viktorijski Premier in župan Melbourne. Naj bi bila naša udeležba številna. Posebej vabim narodne noše (obleke so na razpolago pri sestrah v Slomškovem domu), ki nas bodo lepo predstavljale pri začetni procesiji v cerkev. Zbrali se bomo na običajnem mestu v cerkvenem parku, desno od cerkvene stavbe, ob naših praporih. Rezervirajte si čas in pridite!

+ Dne 31. avgusta je v bolnišnici v West Footscray zaključil svoje zemsko življenje **VINKO OBLAK**. Še pred nekaj meseci je z ženo obiskal svoj rojstni kraj Žirovski vrh, kjer je bil rojen 23. oktobra 1914. A bolezen je hitro napredovala in morala sta se predčasno vrniti v Avstralijo.

Pokojni Vinko se je poročil leta 1940 z Albino Čadež iz Gorenje vasi. V Avstralijo sta emigrirala iz Avstrije leta 1949 ter se ustalila v melbournskem okraju Sunshine. Zdaj pa ju je ločila zavrtna bolezen, ki ne pozna usmiljenja. Pogreb je bil iz farne cerkve v Sunshine dne 4. septembra na livadno pokopališče v North Altono.

Sožalje vdovi Albin ter ostalim sorodnikom tukaj in v domovini!

V četrtek 5. septembra pa je v Royal Melbourne Hospital-u izdihnil **ANTON ČEČ**, kateremu so odpravila jetra. Ko sem mu podeljeval sveto maziljenje, me je slišal in razumel, ni pa mogel več govoriti. Pokojnik je bil rojen 17. septembra 1928, Prestranek (naselje Grobišče) pri Postojni, v družini štirinajstih otrok, od katerih jih je zdaj še sedem živih. V Avstralijo je prišel pred več kot trideset leti in ostal samec. Prvih nekaj let je živel v Wodongi, potem pa vsa leta v melbournskem okraju Moonee Ponds, držal pa se istega posla pri vojaškem objektu Broadmeadows.

Rožni venec ob krsti smo zmolili v naši cerkvi v nedeljo zvečer, v ponedeljek 9. septembra po pogrebnih maši pa smo Antona pokopali v enega naših skupnih grobov keilorskega pokopališča. Tam bo njegovo telo čakalo vstajenja.

Sožalje bratrancu Stanku in družini ter vsem domačim v domovini!

Draga rojaka, počivajta v miru božjem!

+ Prvi del sporeda visokega obiska med nami – ljubljanskega pomožnega škofa **Jožefa Kvasa** in predstojnika slovenskih frančiškanov **p. Miha Vovka** – najdete pri sydneyskih poročilih. Govori o prihodu in obisku Perth, kjer se bosta gosta najprej ustavila, ter nadaljuje o obisku v Sydneyu ter postojankah, ki jih oskrbujeta tamkajšnja patra. K nam v Viktorijo prideta šele v novembru, zato bo dokončni in točni drugi del njihovega sporeda v prihodnji številki. Tu je nekaj glavnih datumov v upanju, da ne bo kaj večjih sprememb in si dneve že lahko rezervirate za udeležbo.

Za rojake v **Wodongi in okolici (Albury seveda na prvem mestu)** bo škof maševal v sredo 6. novembra zvečer ob sedmih. Cerkev Srca Jezusovega, kjer imamo navadno slovensko mašo. Upam, da vas bo več kot pri mojih mašah in da se bomo po maši lahko kje srečali v domačem razgovoru z gostoma.

Morwell bo dobil obisk na petek 8. novembra. Imeli bomo večerno mašo ob sedmih v cerkvi Srca Jezusovega, po maši pa domačo zakusko v šolski dvorani.

V soboto 9. novembra zvečer bo v **Baragovi dvorani v Kew akademija** v počastitev naših gostov in nato zakuska, da boste oba gosta lahko srečali tudi osebno.

Na nedeljo 10. novembra bo škof maševal pri naši redni maši v **Geelongu** ob 11.30, nato bomo imeli (kot običajno v novembru) obisk slovenskih grobov. Sledila bo zakuska (slišal sem, da jo pripravljajo slovenske gospodinje v Cankarjevem domu).

Ob petih isto nedeljo bo škofova maša v **St. Albanu**, po maši pa se boste srečali z gostoma na zakuski v enem prostorov farne šole (za sodelovanje se pogovorite z Markom Zitterschlaggerjem).

S.D.M. je povabilo gosta na svoj griček v Eltham. To srečanje bo v torek 12. novembra ob pol šestih.

V sredo 13. novembra bo škofova maša v **Moonah (Hobart), Tasmanija**. Tamkajšnje rojake posebej naprošam, da poveste o obisku drug drugemu in pridete v polnem številu. Kdaj pridemo in kje se dobimo po maši, bom objavil prihodnjic.

Duhovna obnova v **Kew** z večerno mašo bo v četrtek, petek in soboto tega tedna (14., 15., in 16. nov.). Pred večerno mašo v petek bo škof blagoslovil križ ob cerkvi, pri večerni sobotni maši pa bo v cerkvi blagoslovil bodoči vogelni kamen za Dom počitka, da ga bomo kasneje vzdali v stavbo.

Slovesna maša na nedeljo 17. novembra v **Kew** bo v lepem vremenu ob desetih na prostem pri luški votlini. Med mašo bo birmovanje.

Podrobnejše o sporedu in morebitne spremembe ter podatki bodo v prihodnji številki MISLI. Pripravljajmo pa se že zdaj za sodelovanje in udeležbo pri srečanjih z gostoma.

Z vseh vetrov

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je nedavno spet obiskal afriško celino in bil v vseh državah, kjer se je ustavil, zelo ljubeznivo sprejet. Bil je tudi v Togu in upamo, da nam bo p. Evgen kaj poročal o srečanju. V Abidjanu, največjem mestu Slonokoščene obale, je papež pred petimi leti ob svojem prvem obisku položil temeljni kamen stolnici sv. Pavla, zdaj pa je stavbo slovesno posvetil. Veličastna cerkev je druga največja katoliška cerkev na svetu in jo v velikosti prekaša samo cerkev sv. Petra v Rimu. Ima deset tisoč sedežev in je zgrajena v slogu moderne cerkvene arhitekture z afriškimi gradbenimi prvini.

Črna celina je v povojnih letih v čudovitem verškem razcvetu in kljub težavam v gotovih deželah kaže lepo bodočnost. Še leta 1960 je imela Afrika 21 milijonov katoličanov, danes po komaj 25 letih pa jih šteje že 60 milijonov. V tem obdobju se je število katoliških škofij dvignilo iz 260 na 376, število domačih črnih škofov pa iz 25 na 80.

Zemljevid z zarisanim zadnjim papeževim potovanjem po Afriki nam pokaže, kje sta Togo in Centralnoafriška republika, kjer zdaj deluje p. Hugo.

TOGO nas že zaradi naših posinovljenih rojakov misijonarjev gotovo posebej zanima. Od 2.700.000 prebivalcev dežele je 530.000 katoličanov. Cerkev v Togu se pripravlja na praznovanje 100-letnice začetka evangelizacije: prvi misijonarji so pričeli delovati leta 1891. Stolnica v glavnem mestu Lomeju je bila posvečena leta 1902, prvi domači duhovnik pa je bil posvečen leta 1920. V začetku našega stoletja so bili v Togu samo 404 katoličani, danes jih je, kot

zgoraj omenjeno, nad pol milijona. Lahko tudi dodamo, da so katoličani še posebej dejavni na področju vzgoje in zdravstva.

KRIMINAL se je v Avstraliji v zadnjih desetih letih dvignil za skoraj 150%, kar je zelo velik skok in vreden premisleka. Posilstva so se dvignila za 93%, ropi za 80%, le uboji so ostali prilično na istem. Zanimiva so tudi dognanja o kriminalu med dekleti in fanti pod osemnajst let starosti. Od moških kriminalcev je fantov pod osemnajstimi leti le 9.1%, dočim je bila ta številka pred desetimi leti 9.8%. V istem obdobju pa se je odstotek deklet izpod osemnajst let starosti na polju kriminala dvignil od 5.5% kar na 18.6%. Primerjava je dognala, da se je odstotek kriminala med mladimi ženskami dvignil tudi po drugih deželah sveta. — Žalostne so te številke in nam dajo misliti. Kam drvi Avstralija in ves svet? Tudi brez vojne postaja svet okrog nas vedno manj varen in prijazen za življenje.

“RDEČI SOKOL” je indijansko ime člana plemena Sioux, ki je letos kot 68-letnik končno dosegel duhovniški poklic. Je obenem prvi iz svojega plemena, da je bil posvečen v stolnici mesta Rapid City, Južna Dakota, ZDA. Razumljivo, da je prisostvovala obredu mašniškega posvečenja cela indijanska srenja v svojih nošah in mu ob koncu čestitala ter povedala, da je ponosna nanj.

ZALOŽBA “Dr. dr. Rudolf Trofenik Verlag München”, po kateri naš rojak in bivši profesor ljubljanske univerze dr. dr. Trofenik izdaja v nemščini znanstvena dela ter z njimi oskrbuje univerzitetne knjižnice vsega sveta, je dal svetu novo izdanje. Gre za 34 strani obsegajočo razpravo o Slovencih v Pustriški dolini na Vzhodnem Tirolskem, ki jo je napisal dr. J. C. Mitterutzner in jo je izdal leta 1880 knjigar J. Krajec v Novem mestu. Knjiga je zanimiva in tudi izredne zgodovinske važnosti, saj dokazuje, da so se prav v Tirolah Slovenci naselili “najstanovitnejše” v solnograški nadškofiji. Še sto let pred prvo izdajo razprave — torej dve sto let od danes — sta bili slovenski dekaniji Lienz in Windischmatrei. Izdaja tega dela letos, ko obhajamo štiridesetletnico Vetrinja, je posebnega pomena, saj se je vetrinjsko begunsko taborišče takrat odselilo prav v Lienz ter našlo gostoljubno streho v “lesenem mestu” bivše kozaške vojske.

VSE KAŽE, da bodo pričeli črni duhovniki iz Afrike misijonariti med črnici Združenih držav Amerike. Za enkrat je predvideno, da se bodo v prihodnjem letu trije nigerijski duhovniki preselili v ZDA, leto kasneje pa še trije. Afriška država Nigerija ima 85 milijonov prebivalcev, večinoma muslimanov. Katoličanov je pet milijonov in že kar precej domačih duhov-

nikov, v petih semeniščih pa se na duhovništvo pripravlja 2000 domačih bogoslovcev.

Res zanimivo dejstvo: še nedavno je dežela prosila za potrebne misijonarje, danes pa bo sama poslala duhovnike v tujino misijonarit. Morda bo prišel čas, ko bodo črni duhovniki spreobračali tudi belo Evropo, ne le delovali med ljudmi svoje barve v ZDA . . .

ARGENTINSKI tednik "Svobodna Slovenija" opisuje, kaj so odkrili tamkajšnji rojaki na mednarodni filatelistični razstavi, ki je bila nedavno v Buenos Airesu. Listali so po dolgem seznamu znamk ZDA, ki je uradna izdaja. Posrečilo se jim je najti stran, katera je posvečena izdaji Baragove znamke oz. natisnjene znamke na ameriški dopisnici, o kateri smo takrat poročali tudi v MISLIH. Pravilno je bilo omenjeno, da je njen risar David Blossom in da je bila slovesnost izdanja dne 29. junija 1984 v Marquettu, Michigan. Ko pa so dalje brali razlago, kdo in odkod je bil ta Baraga, ki si je zaslužil spomin v filateliji, so pa obstali brez sape. Tole so namreč brali: **Friderik Baraga je bil rojen v habsburški rodovini – cesarski družini v Avstroogrski – v Hanovru leta 1797.** – Ostalo o njegovem življenju pa je v redu.

Da so Baraga naredili za člana habsburške dinastije in mu za rojstno deželo izbrali Nemčijo! Saj res ne veš, ali bi se smejal ali jezil. Dejstvo je, da se moramo Slovenci spet in spet boriti za sleherno priznanje. Upajmo, da so naši rojaki v ZDA protestirali pri tamkajšnji poštni upravi proti takemu maličenju našega Baraga in tako debeli zgodovinski netočnosti.

ZA DOSEGO enakopravnosti žene v naši sodobni družbi niso dovolj samo družbeni in gospodarski ukrepi, je na svetovni konferenci žena v Nairobiju v Keniji v svojem govoru poudaril vatikanski delegat škof Paul Cordes. "Tisti, ki želijo izboljšati položaj žene samo s temi ukrepi, ne slutijo nevarnosti, da lahko uničijo velike človeške vrednote." V mislih je imel nenadomestljiv delež žene v družini, vredno "velikodušnega in nesebičnega darovanja, ki izvira iz osebnega izkustva materinstva ter iz odnosa mati – otrok." Družba bo vsekakor za ženo storila

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

največ, če bo primerno zavarovala družino in materinstvo.

Konferenco je organizirala OZN ob sklepu desetletja, posvečenega ženi. Udeležilo se jo je poleg raznih uradnih delegacij okrog 3000 zastopnic iz 115 držav.

DVA sodna postopka je zadnji čas zasledovala cela Avstralija in jih bo še, saj se oba nadaljujeta na višjih sodiščih. Prvi teče v Sydneyu, kjer je bil na zatožni klopi eden naših vrhovnih sodnikov in bivši pravosodni minister laburistične vlade pod Whitlamom – Lionel Murphy. Obtožen je, da je skušal vplivati na sodnika, ki je sodil enega njegovih znancev. Porotniki so ga spoznali za krivega in sodnik Murphy je dobil eno leto in pol zapora – prvič v zgodovini avstralskega sodstva, da je bila kaznovana tako visoka pravna osebnost. Seveda je Murphy vložil priziv in zdaj čaka razsodbo višjega sodišča, njegovi prijatelji pa zbirajo poseben fond za kritje njegovih pravnih stroškov, ki bodo presegali en milijon dolarjev. Lionel Murphy je kot minister uredil reformo ločitvenega sodnega postopka, ki zdaj s svojimi olajšavami veča in pogloblja rak-rano avstralske družbe. – Drugi sodni postopek pa je v Melbournu privedel pred sodnika znanega levičarskega tajnika unije B. L. F. (Builders Laborers' Federation): Norm Gallagher je bil obsojen na štiri leta in tri mesece zapora, ker je prejemal podkupnine raznih podjetij, ki so se očitno s strani njegove unije bala stavk in podobnih neveščnosti.

Svet je res poln presenečenj. Kdo bi si še pred nekaj leti mislil kaj takega!

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

POPRAVEK – V prejšnji številki je sydneyski dopisnik V. G. v svojem pismu, objavljenem na strani 221, očitno po pomoti omenjal "Svobodne razgled" kot glasilo sydneyskega Slovensko-avstralskega literarno-umetniškega krožka. Še mene je zavedel, da sem v odgovoru uporabil isto ime za glasilo, ki se v resnici imenuje "Svobodni razgovori". Toliko v popravek, da si bodo bralci na jasnem, o katerem glasilu smo govorili. – Urednik

SYDNEY, N. S. W. – SLOVENSKA BESEDA IZ RODA V ROD, PROSIM TE ZA ŽIVLJENJE, KAKO RAD BI ŽIVEL! Okoli teh besed se je obračal in razvijal eden najbolj uspešnih in najbolj resnih sporedov slovenskih mladinskih skupnih nastopov v Avstraliji, kar sem se jih doslej udeležil.

"Naša mladina dozoreva," je nekdo zašepetal zraven mene, ko je sydneyska "Zarja" pela svojo najresnejšo pesem, "Prosim te za življenje", med katero je solistka Irena Stariha s pretresljivimi besedami trkala na srce in dušo vsake odrasle osebe.

Nisem poznal te pesmi, niti ne vem, kdo jo je komponiral ali predlagal za ta koncert. Le to vem, da so jo naši mladinci dolgo časa pripravljali in obdelovali in da se je zaradi nje na koncertu orosilo marsikatero materino oko.

Kakor nalašč je naslednja pesem sporeda, "Zvonovi", kontrastno zavzeleni kot prebuditel novega jutra iz težkih sanj, ali pa kot žarek upanja po brezupnem boju za življenje.

KAKO RAD BI ŽIVEL! KAKO LEPO JE ŽIVETI! HVALA, MAMA, ZA ŽIVLJENJE!

To so bili občutki, ki so žareli iz vseh mladih src na odru in po vsej dvorani. Ozračje, ki ga je ustvarila mladina na tem koncertu, bo ostalo nepozabno. Hvala, mladina!

To so moji vtisi ob letošnjem Mladinskem koncertu v Adelaidi. S slovenskimi pozdravi – Ivan Kobal.

CARRARA, QLD. – Kot se vidi iz poročil zadnjih mesecev, smo se rojaki na severu našega velikega kontinenta kar nekoliko vžgali za naše prelepe pesmi, besede in celo gledališki nastop. Ob zvokih naših doma-

čih polk in valčkov pa se tudi radi zavrtimo.

V soboto 10. avgusta je priredila skupina Slovenske radijske oddaje Brisbane, pod vodstvom Bruna in Mirke Zavnik, svoj kulturni večer s plesom. Razumljivo je bilo pri organizaciji in pripravah tega večera veliko dela, a ne zastoj: uspeh je bil vreden truda.

Nastopili so pevci pod vodstvom Staneta Sivca in želi izredno priznanje, kar je pokazala nabitopolna dvoranica z burnim aplavzom. Res gre vsa pohvala pevcem, ki tedensko redno vadijo – in med njimi so rojaki, ki prihajajo na vaje iz Gold Coast (50 kilometrov daleč) in celo iz Sunshine Coast, kar doda tej številki še deset kilometrov. A vse to jim ni preveč, ker ljubijo domačo pesem, tisto, ki nas jo je učila mati doma na krušni peči. Največ zahvale mora k našemu požrtvovalnemu pevovodji, ki pride na vaje naravnost od dela, še v uniformi. . .

Druga točka sporeda je bila ponovitev dvodejanske burke "Špelca iz Ljubljane", ki je bila pri nas izvajana za tridesetletnico "Planinke". Pod vodstvom

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI HRIBČEK VABI. . .

. . . člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Naslednji prireditvi sta **DOMAČI ZABAVI** na sobotna večera 28. septembra in pa 12. oktobra. Vljudno ste vabljeni k udeležbi!

Za informacije: Štefan Šernek, tel. 528 3423

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Ankice Brožič je bila spet odlično izpeljana. Rojaki so poslušali ob takšni tišini (razen seveda, kadar so se zasmeli!), da bi lahko slišali miš, če bi bila kje v dvorani.

Sledila je veselica ob glasbi večine slovenskih pesmi, čeprav je igral trio "Nordic Band", kar nam pove, da Slovenci v Brisbane nismo zmožni imeti lastne muzike. Vodja tria je po rodu Danec, pa se je celo potrudil in med sporedom pel slovenske pesmi. Vsi smo se ves večer počutili kakor doma in ne na daljnem pe-tem kontinentu.

Dobiček večera bo nekako pokrival stroške Sloven- ske radijske oddaje, nabavo novih plošč, zvočnih trak-ov in podobno. Dobro obiskani večer pa je pokazal, da nam poleg marsikaj drugega ravno takihle srečan- manjka.

Na tem večeru sem opazil, da je manjkal nekdo iz- med nas, ki take prireditve ne bi hotel zlepa zamuditi: Janez Primožič. Ko sem radovedno spraševal po vzro-ku njegove odsotnosti, sem na žalost zvedel, da je pre-cej bolan in ne more hoditi. Po zadnjih novicah se na- haja v bolnišnici v pripravi na operacijo kolka. Gos- pod Janez, vsi Vam kličemo na skorajšnje okrevan- je in vrnitev med nas!

Pred nekaj dnevi sem prejel pismo iz Slovenije. Gos- pod župnik Vlado Zupančič, ki je bil v januarju tu med nami, je nam vsem poslal tele besede: "Vse vrle Slovence in Slovenke, s katerimi sem se srečal, pri- srčno pozdravljam in se jih v molitvi spominjam." Dostavlja v pismu: "Po možnosti jim prenesite moje pozdrave!" Najbolje bom to storil, da jih objavim tu v Mislih. Naj še omenim, da je g. Zupančič še na svoji fari, a v bližnji bodočnosti bo odšel po želji svojega

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LJUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

škofa na višje študije v Rim. Piše, da se zato že zdaj uči italijansko.

Naj bo za danes dovolj! Pa še drugič kaj iz naše prelepe "Kraljčine dežele"! Lep pozdrav vsem Slo- vencem — **Jože Vah.**

PASCOE VALE, VIC. — Zahvaliti se moram novim darovalcem cerkvi sv. Antona na Šepulski gmajni, ki so sledeči: \$ 30.— N. N.; po \$ 20.— Miro in Mimica Bole, Helena Van de Laak, družina Arnuš; po \$ 10.— Ivan Barič, Milka Brožič, Anica Špacapan, Amelija Štolfa, družina Brenčič, Marija Barba, Tereza Slavec, Milena Gieorgiewski, Romana Favier-Zorzut; po \$ 7.— Egidia Fabri, Alba Carli; po \$ 5.— Vladimir Verson, Rex Studio, Jože Grilj, Majda Brožič, Neva Štrancar, Beti Bonaguro, Antonija Kozole, Štefanija Mazzitelli; \$ 4.— Ivanka Bratina. Skupna vsota torej \$ 248.— in Bog plačaj za prelepi dar! Bo padel še kak dolarček za Sv. Antona? Res sem ponosna, da imamo v Šepu- ljah od ljudi tako cenjenega patrona cerkvice.

Žal mi je, da sem prvič v opisu Sv. Antona bralce nehote potegnila za nos. Pisala sem po starem izročilu o freskah Turkov. Tudi vode ni več v kalu pred cer- kvijo. Ko sem bila leta 1978 doma, je bila še, po dru- gih kalih pa je že prej izginila. In ko sem se čudila, da ne slišim regljati žab, mi je svakinja povedala, da so utihle še predno je voda izginila. Se pravi, da so ži-

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birme*

678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

valce čutile, da bo voda izginila in same prej odšle...
- In vse to sem zila v tole pesem:

Kar vidiš in slišiš verjemi,
bodi Tomaž!

Večkrat v besedi
velika je laž. — —

Tudi ustnemu izročilu
ne bom več verjela.
Pri cerkvi sv. Antona
prevaro sem imela.

Sedaj v očiščeni cerkvi
stena ne laže:
ne Turke s konji —
sv. Tri kralje freska kaže.

Ni več vode na kalu,
se je pod zemljo zgubila.
"Čudo": že nekaj let prej
pri Sv. Antonu je žaba utihnila.

Občudujem naravo —
med drugim tudi žabo.
Pogina slutnjo je žaba imela,
od žalja na kalu reva ni pela. . .

Tako popravljam napako o turških freskah ter o kalu brez vode in žab. Moja sošolka redovnica mi je

~~~~~

REŠITEV avgustove križanke:

Vodoravno: 1. sila; 4. ukor; 8. Ig (pri Ljubljani);
9. sladkoba; 13. Ave; 14. as; 16. snežinka; 19. loti (se);
21. iver; 22. ava!; 23. ata; 24. Mark; 26. gnil; 27. ra-
dovala (se je); 29. ja; 31. Ana; 32. Colorado; 36. te;
37. Eden; 38. plan. — Navpično: 1. sipa; 2. I(go)
G(ruden); 3. A(nton) S(lodnjak); 4. uk; 5. kopneti;
6. ob; 7. rana; 10. lani; 11. ave; 12. deži; 15. slama;
16. staro; 17. Ivana; 18. kralj; 20. ovađile (so);
25. kvar; 26. glad; 27. race; 28. Ana; 30. Amen;
33. od; 34. on; 35. op.; 36. ta.

Rešitev so poslali: Slovenske sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Danica Petrič, Vinko Jager, Francka Anžin in Marija Špilar, Milan Prešeren, Viktorija Gajšek, Marija Oražem, Jožica Plaznik, Lidija Čušin, Alojzija Podbevšek, Tomaž Sušnik, Peter Sušnik, Jana Lavrič, Slavko Koprivnik. — Žreb je izbral za nagrado Alojzijo Podbevšek.

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168
Telefon: 544 8466

vse to opisala.

Naj dodam pohvalo Mladinskemu koncertu, ki sem se ga udeležila. Hvala vsem za gostoljubnost. Hvala tebi, mladina ter dragim staršem, ki za otroke res veliko žrtvujejo. — Marcela Bole.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi Jože Lapornik, doma od Sv. Lenarta pri Laškem; Star je okrog 50 let, njegova žena pa je nemškega rodu. — Po nečaku sprašuje sestra usmiljenka Antonela Hrastnik. Uredništvo bo hvaležno za kakršno koli novico o gornjem rojaku, da jo posreduje teti.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

**BOLOGNA
SMALLGOODS**

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

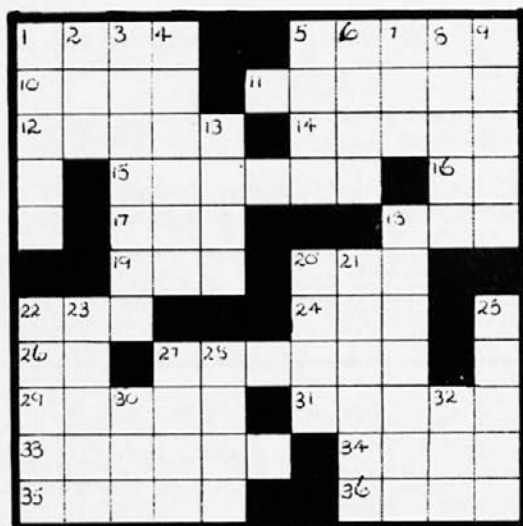
Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. največja vrsta kače; 5. vrsta pohištva (množina); 10. s spletenjem nastanejo; 11. velik, dobro odmerjen; 12. del cirkusa; 14. izbrana družba (tujka); 15. nespreten človek; 16. učenje; 17. osebni zaimek; 18. časovna mera; 19. začimba; 20. poljsko orodje; 22. pregovor pravi, da ni voda; 24. prepeval; 26. vzklík; 27. splošen pojem za naročbo potem ko pride; 29. bučeč; 31. kožna bolezen; 33. med svetniki je patron oglarjev; 34. domače okrajšano žensko ime; 35. plešem; 36. do potankosti podoben.

Navpično: 1. vriskati; 2. zelo hiter tek; 3. Atenam pripada; 4. ime enega antičnih ljudstev; 5. kosilo; 6. okrajšano žensko ime; 7. veznik; 8. tujka za vrnitev; 9. popolnoma slična; 13. oseba iz grške mitologije (Zevov sin); 18. ustrašen, boječ; 20. počival (je) v posebnem stanju; 21. tujka za časopis, ki ni dnevnik (množina); 22. vrsta rokodelca, ki plete; 23. del posteljnine; 25. oseba tvoje narodnosti; 27. otroci; 28. vdovin novi mož je njenim otrokom od prej; 30. ime meseca v letu; 32. predplačilo.

Rešitev pošljite na uredništvo do 11. oktobra!

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ – pravijo doma

- + Vse kaže, da je naša družbena nadgradnja zgrajena na črno.
- + Na svetu je vse krivično razdeljeno: kapitalizem ima izobilje avtov, socializem ima izobilje parkirnih prostorov; pri nas pa primanjkuje obojega.
- + Izvažamo ladje in uvažamo rešilne čolne.
- + Pokazali smo visoko produktivnost v proizvodnji sovražnikov.
- + Borci smo ostro proti spremembi sistema. Mi smo za revolucijo.
- + Tovarištvo je večno. Tudi zato, ker je postopek, da bi nekatere tovariše zamenjali, strašno zapleten.
- + "Zakaj so vsem miličnikom odvzeli kvarc - ure, ki so kazale čas s številkami in ne s kazalcem?" – "Zato, ker so miličniki na vprašanje, koliko je ura, odgovarjali, da je ura na primer – 11, deljeno s 45."
- + V boju za stabilizacijo je padel edinole standard.
- + Direktor delavcu: "Lahko sodelujete pri odločanju: kateri izvijahč hočete, zelenega ali rumenega?"
- + Če slonu stopiš na rep, nikoli ne zamijavka.
- + "Baje so uspehi stabilizacije precej navidezni." – "Nič zato, lani ob tem času še takih ni bilo."
- + Na banki: "Vaš kredit je odobren, vendar bi vas vprašal, če vaša družina res potrebuje tri kile mesa."
- + V privatnih plavalnih bazenih nihče ne ribari v kalnem.

"Biti bos je vsekakor bolj zdravo kot pa biti obut."
 "Točno! Kadar se zjutraj zbudim - obut, me vselej grozno glava boli."

+

"Povabil sem te, da bi na moje zdravje zvrnil kozarec vina, zdaj si si pa natočil že osmega . . ."
 "Ko pa si videti tako slab."

+

V zelenjarnici majhnega mesta.
 "Rad bi kupil vse paradižnike in vsa jajca, kar jih imate naprodaj."
 "Pa ne, da nameravate k predstavi novega igralca mestnega gledališča?"
 "Jaz sem tisti novi igralec."

Priporočam se Slovincem
 vzhodnega dela velikega Melbournea
 za vsakovrstna avtokleparska dela,
 avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
 1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
 VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
 na telefonu 221 5757
 ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM. Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opomba-mi in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Ce-na je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijo-narja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Lo-ško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarje.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdonskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHOREJEVE KNJIGE za leto 1985 so še na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju 1986 — ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

